

Veto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

nummer 30

maandag 12 mei

Jaargang 23 - 1996-1997

afgifte: Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Alma-enquête

Prijs smaakt beter dan kwaliteit

Was u vegetariër voordat u in de Alma kwam eten, maar nu niet meer? Drijft uw puree ook weg als u ze wil opeten? Hebt u uw geld weeral eens verdrongen, zodat u bijna gedwongen wordt de hele week dezelfde maaltijd van 77 frank te bikkelen? Wie een appeltje te schillen had met Alma — of nodig zijn ei kwijt wou — kon in februari deze en andere klachten kwijt in de tweejaarlijkse Alma-enquête. Bedoeling is om op die manier verschuivingen in de noden van studenten, personeel van de KU Leuven en anderen op te merken zodat daar gepast kan op ingespeeld worden. De resultaten van de enquête zijn pas bekend. Meest in het oog springend is de kritiek op de slechte kwaliteit van de vegetarische schotels, de beperkte keuze bij de maaltijden tot en met 100 frank, en de mildere houding van de hogeschoolstudenten jegens Alma.

De vegetarische medemens is niet zo bijster te spreken over de kwaliteit van de hem aangeboden maaltijden: gemiddeld krijgt een vegetarische schotel 5,62 op tien, net niet gebuisd dus. Sociale Raad evalueert deze gerechten al anderhalf jaar negatief. De argumentatie van Alma dat alleen een aantal kniesoren er zo over dacht, zakt door deze cijfers als een Engelse pudding in elkaar. Toch kan Alma enige inspanning op dit vlak niet ontzegd worden: Almafrietten worden in plantaardige olie gebakken en de

tofu is biologisch, wat zeker niet de goedkoopste oplossing is. Het chef d'oeuvre van de Almakeuken zijn de toetjes: de kwaliteit van de desserts is het hoogst (7,63 op 10), op de voet gevolgd door de friet (7,43 op 10).

Loempia

De democratiserende functie van Alma heeft allesbehalve aan belang verloren: voor de doorsnee student is de prijs van een schotel doorslaggevend dan de kwaliteit ervan. Dit kan afgeleid worden uit de evaluatie die individueel wordt toegekend aan prijs (7,60/10) en kwaliteit (5,90/10). Opvallend is echter de evaluatie die gegeven wordt aan de prijs/kwaliteitverhouding, namelijk 7,31 op 10. Het resultaat van deze verhouding ligt opvallend dicht bij de evaluatie van de prijs, de Almaklant kiest eieren voor zijn geld: liever eet hij iets van mindere kwaliteit, als de prijs maar niet de pan uit swingt. Anders gezegd, misschien wil de Almaklant betere kwaliteit op zijn bord, maar het mag niet meer kosten. Hieruit kan verder gekonkludeerd worden dat een prijsverandering een grotere invloed zou hebben op het klantenbestand dan een kwaliteitsverandering. Opmerkelijk is ook nog dat de hogeschoolstudenten opvallend milder zijn voor Alma dan de universiteitstudenten, een tendens die zich over de hele enquête doorzet.

Een verklaring voor het belang dat aan de prijs gehecht wordt, kan zijn dat het budget waarover de student beschikt onvoldoende geacht wordt om duurdere maaltijden te betalen. Het gemiddelde weekbudget voor voeding en ontspanning van de gemiddelde Almaklant bedraagt 1536 frank; 3,4 procent moet zelfs met minder dan 500 frank rondkomen, net genoeg om elke dag één maaltijd van 100 frank te eten. Een gevarieerde keuze tussen verschillende schotels die minder dan 100 frank kosten, lijkt dan ook heel wenselijk. Net die keuze-mogelijkheid nu, wordt bijzonder slecht geëvalueerd en krijgt slechts 4,80 op 10.

Zalm

In vroeger tijden kwamen er procentueel gezien evenveel beursstudenten in Alma eten als er beursstudenten in Leuven waren. Deze verhouding is nu danig veranderd: 18,4 procent van de studenten die in Alma gaan eten zijn beursstudent, terwijl slechts 11,6 procent van alle Leuvense universiteitstudenten een beurs hebben. Het groeiende aantal beursstudenten in het klantenbestand van Alma kan erop wijzen dat de financiële problemen van de studenten groter worden. Alma heeft met andere woorden nu, meer dan ooit, een sociale rol op te nemen.

Hoewel Alma er in de eerste plaats voor de studenten is, wordt ook het universiteits-

Het jaar van Veto, pagina 9 tot 12

Goedseels nieuwe algemeen beheerder?

Huidig dekaan landbouwwetenschappen Vic Goedseels wordt naar alle waarschijnlijkheid de nieuwe algemeen beheerder van de KU Leuven. Hij zal in die functie Karel Tavernier opvolgen. Niet iedereen is te spreken over de manier waarop deze beslissing tot stand is gekomen. Volgens sommigen is de benoeming een gevolg van kiesafspraken tussen rektor Oosterlinck en Goedseels. De betrokken partijen ontkennen dit in alle talen. Lees er alles over op p. 4.

personeel verlost door de tipische Alma-geur. Het personeel is Alma's trouwste publiek: het bezoekt door de band genomen 3,6 keer per week een Alma. De universiteit- en hogeschoolstudenten daarentegen komen minder vaak langs, respectievelijk 3,13 en 2,69 keer per week. Het neusje van de Almazalm — zo blijkt uit de enquête —

is de service: de Almaklanten zijn van mening dat het personeel snel werkt (7,43/10), vriendelijk is (7,32/10), en zorgt voor een hygiënische (7,10/10) en nette (7,35/10) omgeving.

Axel Aerden
Benny Debruyne

binnenin

Algemeen beheer

4

Judo is heel fascinerend. Gella is er weer eens met de vuile voeten door gegaan. Achteraf verklaarde ze dolgelukkig aan één van die kleurloze figuren van Sportweekend: "Zo moet een algemeen beheerder zich voelen als hij in het technisch personeel maalt." Naar analogie van Woody Allen na een mislukte versierpoging: "I tried to do to her what Nixon did to this country."

KVHV

5

Judo is heel fascinerend. Nicole Flagthier met het scheermes in de vuist geklemd: "Hier mijn bloed. Wanneer mijn recht?" Of om het met Albert I te zeggen die reageert op de grieven van de frontsoldaten tijdens de eerste wereldoorlog: "Zwijgt en vecht."

Gore Slut

15-16

Judo is heel fascinerend. Hebban Ulla vogala nestas gewonnen, hinase Heidi Rakels enda tu. Is uw frank al gevallen?

GROEP T

INGENIEURS MET VISIE

TECHNOLOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Campus Vesalius • Vesaliusstraat 13 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

Klapstuk '97

Naar goede gewoonte wordt dit jaar weer Klapstuk georganiseerd, het tweejaarlijkse festival dat van 29 september tot 22 oktober het kruim van de internationale dans presenteert. Ook nu zoekt Klapstuk vrijwilligers voor de verspreiding van affiches en folders, voor het vervoer van artiesten, voor sleurwerk bij technische hoogstandjes

In memoriam Nathalie

Vzw Fak Letteren meldt u met grote droefheid het bijzonder plotse overlijden van Nathalie Dominguez Benitez.

Wij wensen de familie, vrienden en medestudenten veel sterkte toe.

en voor talrijke onvoorziene karweitjes. Van deze mensen wordt verwacht dat ze zowel in de periode voor het festival (vanaf september) als tijdens Klapstuk regelmatig beschikbaar zijn voor allerlei hand- en spandiensten. Als tegenprestatie kunnen vrijwilligers gratis naar alle voorstellingen, een niet te versmaden kadootje. Een eerste vrijwilligersvergadering vindt eind augustus plaats. Meer info geven ze je graag op het Stuconthaal.

Voor zoveel internationaal dansvolk zoekt Klapstuk ook gastenkamers. Als je een kamer vrij hebt en graag één van de gasten — choreografen, dansers, critici — van Klapstuk een bed wil afstaan, loop dan eens langs bij Stuc of bel 23.67.73.

Open Projektendag

Naar het voorbeeld van de Open Bedrijven- en Open Monumentendagen, gooit op 1 juni ook de sektor van de private opleidings- en tewerkstellingsprojecten juni haarden open. Werkzoekenden en het bedrijfsleven vormen de doelgroep, met de aandacht voor alternatieve circuits naar de arbeidsmarkt. Deelnemende projecten in het arrondissement Leuven:

- Velo (fietsverhuur en -herstellingen), Van Evenstraat 2
- Switch, Damiaanplein 10, bus 11
- Wonen & Werken, Valkerijgang 29
- KVLV-opleidingen (gezins- en bejaardenhulp), Schapenstraat 9
- Spit (kringloopcentrum), Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
- CEBOB-De Link, Klein Park 9, Lovenjoel
- De Fietsfabriek, Statieplein 18 A, Aarschot

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat, 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

- De Kiem, Betekomsesteenweg 21, Aarschot
- Goci, Nieuwrodessesteenweg 52, Aarschot
- Boerderij De Brabander, Leedse Vroente 6, Kortenaak
- IGO Leuven BKO en Fundament, St. Truidensesteenweg 26, Tienen
- De Lage Drempel, Kringloopcentrum Hageland, Gen. Guffenstraat 2, Tienen
- Parochiale Werken, Rozenkranslaan 9, Scherpenheuvel

Om zoveel mogelijk bezoekers kennis te laten maken met de 21 deelnemende projecten wordt aan deze dag tevens een wedstrijd verbonden, waarbij je een weekend voor 2, een fiets en een fietsweekend kan winnen. Alle deelnemende projecten hebben voor die dag tevens heel wat animatie en speciale activiteiten voorzien. Tevens worden dan de Vlaamse Beleidsgids en een subregionale wandelgids voorgesteld. De tweede bevat een handige routebeschrijving en info over de deelnemers, de eerste gids bundelt de verschillende arbeidsmaatregelen op een overzichtelijke manier.

Sportraad voor en door studenten

Sportraad heeft, als onderdeel van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

(Loko), tot doel de student op ludieke wijze te laten kennismaken met sport. Naast de 24-urenloop houdt zij zich ook bezig met het organiseren van de sporthappening, de studentmarathon en het Liss (het internationaal sporttornooi). Een hele boterham.

Deze activiteiten komen niet kant en klaar uit de lucht vallen, ze vragen veel (voorbereidend) werk. Voor al dat werk kan Sportraad rekenen op een entoesiaste ploeg (kring)medewerkers. Sportraad steunt op de kringen, maar vindt het spijtig dat ze zo weinig komen. Vandaar een oproep aan iedereen die wil meewerken: als je je adres achterlaat in de grote hal van sporthal De Nayer, Tervuursevest 101 in Heverlee (32.91.33) houdt Sportraad je op de hoogte van al haar activiteiten en vergaderingen.

Erratum

In het interview met de nieuwe presidia (Veto nr. 28) zijn er een aantal foutjes geslopen: de uitspraak dat vrouwen minder zin voor verantwoordelijkheid hebben is zo verkeerdelijk in de mond van Erland Pison (VRG) terecht gekomen. Ook Dries Bruylant (Economika) is niet zoveel aan het woord gekomen als de tekst deed uitschijnen. Waarvoor onze welgemeende excuses.

BLK TAFELS

van 19 mei tot begin juli

in Alma 1, Alma 2, Alma 3, Gasthuisberg
Spreek met je jaar of je kot af om op een vast moment in Alma te komen eten. Alma reserveert een tafel - de koffie of thee na de maaltijd krijg je er gratis bovenop!

Alma 2 is in blok en examens ook open op zaterdag- & zondagavond!

(van 17 tot 20 uur op 31mei/1juni, 7/8, 14/15, 21/22, 28/29 juni)

cultureel
centrum

Leuven

Klassieke film met eigentijdse live-begeleiding
SUNRISE
ZITA SWOON (ex. Moondog jr.)

Even ontsnappen aan de examendruk en een dubbelspektakel meepikken. Om de prachtige filmklassieker 'Sunrise' van de grote Duitse cineast W.F. Murnau (van oa. 'Nosferatu') op een eigentijdse wijze aan het publiek van de jaren '90 voor te stellen, werd Stef Kamil Carlens en zijn groep gevraagd een nieuwe soundtrack voor deze stille film te componeren. Zij togen aan het werk, met denderend succes, getuige de cd die opgenomen werd en de uitverkochte zalen in andere steden. Komt dat zien én horen!

Schouwburg
Bondgenotenlaan 21
Woensdag 28 mei 1997 om 20.00u

Toegangsprijzen; 550/450/350 fr. (10% korting voor studenten)
Reservatie: 016/222 113

Eksotisch tot in de late uurtjes

In Leuven is de horekakonkurren- tie **bikkelhard**. Elke maand gaat er wel een nieuw eethuisje open en ook de broodjeszaken vieren hoogtij. Daartussen zit Alma, het studentenrestaurant dat zich in die strijd probeert te handhaven en daartoe ook genoodzaakt is in te spelen op de trends en veranderde leefgewoonten van de student. De student eet niet meer — zoals bij moeder thuis — om 12.00 u 's middags of om 18.00 u 's avonds, maar wanneer hij of zij honger heeft, en dat kan op elk tijdstip van de dag zijn. Sedes probeert daarop in te spelen met een geheel nieuw uitbatingsconcept, dat het te weinig bezochte Almarestaurant een nieuw elan moet geven.

Het Almarestaurant Sedes heeft het de laatste jaren steeds moeilijker om zich ten opzichte van de andere omliggende studentenrestaurants te handhaven. Eind vorig jaar werd dit probleem op de Raad van Beheer (RVB) van Alma besproken. A priori werd ervan uitgegaan dat van een sluiting van Sedes geen sprake kon zijn. Alma is een sociaal bedrijf en moet dus trachten zoveel mogelijk jobs te bewaren.

De laatste maanden lag de produktiviteit (omzet per effectief gepresteerd uur) van Sedes ruim dertig procent lager dan het Alma gemiddelde. Elke Almavestiging kan niet even productief zijn en daarom werd op de RVB beslist dat een restaurant maximaal vijftien procent mag afwijken van de gemiddelde produktiviteit. Sedes zou deze norm voor het einde van 1997 moeten bereiken. Het huidige niet-rendabele karakter van Sedes moet dus omgetoverd worden tot een hipper keet die inspeelt op het willetje en grilletje van de kontemporeine

student. Alle heil werd verwacht van de Sedeskommissie, daarin zetelen de Algemeen directeur van Alma, de gerant van Sedes, leden van de personeels- en de studentenfractie uit Sociale Raad en de voorzitter van de RVB.

Sedeskommissie

Het algemene uitgangspunt van de kommissie was dat Sedes zo weinig mogelijk konkurrentieel mocht worden met de andere Alma's, door produkten en diensten aan te bieden die niet in andere Alma's te verkrijgen zijn. Al snel bleek dat de verschillende fracties op de vergadering elk een andere invulling in gedachten hadden voor het nieuwe concept. Bij de direktie werd vooreerst de nadruk gelegd op een nieuwe bedieningsvorm. Studenten zouden bij het binnenkomen dadelijk aan hun vooraf gedekte tafel kunnen plaatsnemen. Glazen, bestek, koude groenten, aardappelen, rijst en water staan dan — samen met het menu van de week — al voor meerdere personen op tafel. De dagschotels zouden evenwel beperkt blijven tot drie per dag, tegen een eenheidsprijs die schommelt tussen 120 en 140 frank. Jobstudenten zouden dan de bestellingen opragen, rondbrengen en zouden naderhand de tafels afruimen. Ten tweede pleitte de direktie voor de opvang van groepen. Zij zouden kunnen kiezen uit de dagschotels en een vaste kaart waarin mogelijkheden zitten zoals gourmet, fondu, kaas en wijn. Tenslotte wilde de direktie Sedes ook 's avonds openhouden tot ten laatste 23.00 u. Het standpunt van de personeelsfractie kwam grotendeels overeen met dat van de direktie.

De studentenfractie had zo zijn bedenkingen bij dat nieuwe concept. Eerst en vooral hebben de studenten altijd gepleit voor zelfbediening omwille van de zelfred-

zaamheid van de student, de groeiende afvalberg en de betrokkenheid van de student bij het hele Alma gebeuren. Ten tweede vonden de studenten ook het voorgestelde aantal maaltijden te weinig. Drie volwaardige maaltijden zijn niet voldoende om het aantal klanten te vergroten. Bij wijze van alternatief ijverden de studenten voor vijf volwaardige maaltijden, waarvan één vegetarische, volgens de gewone prijszetting. Alle maaltijden moesten eksotisch — door een ander klimaat voortgebracht — zijn en in geen enkel ander Almarestaurant ver-

(foto Ivan Put)

krijgbaar. De keuze van de schotels zou gestuurd worden door centrale thema's die om de veertien dagen zouden veranderen. Elke dag van de week zou gelinkt worden aan een vaste maaltijd — één van de vijf volwaardige schotels: op maandag altijd pizza bijvoorbeeld, dinsdag visdag enzovoort. Ook een naamsverandering behoorde tot de mogelijkheden, op die manier kan het negatieve imago sneller afgeleid worden. Als het van de studenten afhangt, dan kan de nieuwe Sedes ook nog het hiaat van

wind. Er was wat voorbehoud van de universiteit om het "vrijbewijs" — een foldertje over veilig vrijen met een kondoom erbij — in het student Welcome Pack uit te delen. Loko nodigde Ipac dan maar zelf uit op haar informatiebeurs bij het begin van het academiejaar.

Blozen

Het teruglopen van de cijfers met betrekking tot het aantal nieuwe besmettingen in België zou erop kunnen wijzen dat men met de preventie en sensibilisering de goede weg opgaat. Uit de gegevens van het 'Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid (WIV) -Louis Pasteur, Dienst Epidemiologie' blijkt dat het aantal geregistreerde HIV-inketies in België lichtjes gedaald is. Tussen 1987 en 1993 waren er gemiddeld 71 nieuwe inketies per maand. Sinds 1994 en tot eind 1996 daalde dat gemiddelde lichtjes tot 64 per maand, wat iets meer dan twee nieuwe inketies per dag betekent. Deze dalende trend van de laatste 36 maanden moet op lange termijn echter nog bevestigd worden, aldus het WIV. Bij de geïnfecteerde personen vindt men bijna

Afloop

Na een langdurig, moeizaam en soms erg emotioneel overleg, kwam volgend resultaat uit de bus: Sedes wordt het enige Almarestaurant binnen de Leuvense ring waar je tot 23.00 u terecht kan voor je natje en je droogje. Sedes serveert elke dag vier volwaardige warme maaltijden waarvan één vegetarische, allemaal volgens de normale prijszetting. Twee maaltijden komen uit het gewone aanbod van Alma, de twee andere zijn specifieke Sedeschotels. De meerderheid van de schotels moet

hun eksotische karakter behouden en na 20.00 u wordt een vaste kaart aangeboden op basis van individuele maaltijden. Groepen van meer dan zes personen die minstens één dag op voorhand reserveren kunnen schotels uit het aanbod van de dag verkrijgen. Voor grotere groepen is een speciaal menu mogelijk met een keuze uit gourmet, kaas en wijn of fondu. En dit aan een zeer redelijke prijs. Ideaal voor een presidium-entente, kerst- of verjaardagsfeestje. Ook de openingsuren en -dagen worden gewijzigd: vanaf volgend academiejaar opent Sedes zijn deuren van maandag tot donderdag van 12.00 tot 14.00 u en van 18.00 tot 23.00 u.

Dit concept werd op de RVB van zeven mei unaniem goedgekeurd. In december van dit jaar, na drie maanden proefperiode, volgt de evaluatie.

Mensen met een creatief idee voor de nieuwe naam kunnen altijd een voorstel binnenbrengen bij Sociale Raad in de 's Meiersstraat. Alma zoekt immers een originele naam waarin de elementen wereldkeuken, groepen en laatvondrestaurant vervat zijn. Taalgongeurs, waag jullie kans!

Mieke Van Thienen

De KU Leuven en Aidspreventie

Rubberen Robbie penetreert Alma

Iovat een half jaar geleden — december 1996 — werden de eerste kondoomautomaten in Leuvense universiteitsgebouwen geplaatst. Deze eerste stap in de goede richting gebeurde in Pangaea, De Spuyne en het Van Dalecollege. Het is echter nog wachten op de volgende stap: het plaatsen van automaten in de grotere studentenrestaurants. Om de universiteit aan te sporen haar belofte na te leven en de studenten anderhalve maand voor de grote vakantie nog eens wijzen op de aidsproblematiek, houdt Sociale Raad, de bevoegde geleiding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), op dinsdag 13 mei rond 13.00 u een korte aktie in Alma 2.

Zowat anderhalf jaar geleden kwam de universiteit met haar officieel standpunt inzake aidspreventie naar buiten: het is heel belangrijk de studenten bewust te maken van de gevaren van aids zodat de ziekte kan voorkomen worden. Bij die preventie is een beslissende rol weggelegd voor de kondoomautomaten. De KU Leuven oppert verder dat seksualiteit zou moeten samengaan met een duurzame liefdevolle relatie tussen twee partners. Binnen deze optiek vond de KU Leuven de plaatsing van kondoomautomaten in de akademische gebouwen niet opportuun, maar ze zou zich niet verzetten tegen de plaatsing in studenten-

restaurants en in het universitair sportcentrum.

In de loop van december 1996, een jaar na het bekendmaken van het standpunt van de KU Leuven, werden de kondoomautomaten dan geplaatst in Pangaea, De Spuyne en het Van Dalecollege. Dat de keuze van deze lokaties goed is en buiten discussie staat, valt niet te ontkennen. Pangaea en De Spuyne zijn druk bezocht en laat open. Het Van Dalecollege is goed gekozen omdat daar de diensten van studentenvoorzieningen, waaronder de medische dienst (studentendokter) aanwezig zijn. De vraag rijst meteen waarom er in de grote Alma-vestigingen geen automaten geïnstalleerd zijn. De verantwoordelijkheid voor dit gemis ligt zeker niet bij de Almadirektie. Op de Algemene Vergadering van Sociale Raad op 18 april werd dan ook beslist dat de universiteit er werk moet van maken om ook kondoomautomaten in de grotere en drukbezochte Almavestigingen te installeren. Er werd via kringstandpunten ook beslist om samen met het Vlaams Aidskoordinaat (Ipac) een korte aktie te voeren.

Dubbelzinnig

Dat de houding van de universiteit in het verleden wel eens dubbelzinnig is geweest, bleek bij het begin van vorig academiejaar: het Ipac wilde — in samenwerking met het Vlaams ministerie van Gezondheidszorg — een sensibiliseringsaktie te organiseren, maar kreeg de nodige Leuvense tegen-

Goedseels nieuwe algemeen beheerder KU Leuven?

Huidig dekaan landbouwwetenschappen Vic Goedseels wordt naar alle waarschijnlijkheid de nieuwe algemeen beheerder van de KU Leuven. Hij zal in die functie Karel Tavernier opvolgen die in augustus 1998 op emeritaat gaat. Goedseels is geen onbekende voor de studenten. Als radikaal voorstander van semestereksamen kwam hij op de academische raad wel eens in aanvaring met de studentenvertegenwoordigers die hij ondermeer "KGB-metodes" aanwreef. De studenten zijn meer in het algemeen niet te spreken over de weinig democratische wijze waarop een algemeen beheerder verkozen wordt.

De algemeen beheerder van onze Alma Mater werd in het verleden steeds 'voor het leven' aangesteld, dit wil zeggen tot zijn pensionering. Huidig algemeen beheerder Tavernier zal de laatste man zijn die de functie als dusdanig invult, want er zijn ingrijpende wijzigingen in de maak over zowel de invulling als de verkiezingsprocedure van deze zeer belangrijke functie. Een algemeen beheerder houdt de financiële knip op het bedrijf KU Leuven, stelt de begroting op en ziet toe op de goede werking van de centrale diensten die rechtstreeks onder zijn bevoegdheid vallen, waaronder

onder andere de dienst studie en planning, de technische diensten, de diensten informatica en de personeelsdienst.

Van een verkiezingsprocedure in de strikte zin van het woord was er tot dusver nooit sprake. De algemeen beheerder werd tot nog toe voorgedragen door de Raad van Beheer en benoemd door de inrichtende overheid. Deze procedure werd nu gewijzigd: een commissie werd samengesteld om een nieuwe algemeen beheerder aan te duiden. De samenstelling van die commissie heeft in de wandelgangen al tot heel wat gefluisel geleid: ze bestaat namelijk uit slechts twee leden, rektor Oosterlinck en Hubert Detremmerie, respectievelijk voorzitter en lid van de Raad van Beheer. Zij zullen de facto dus beslissen over wie de nieuwe algemeen beheerder wordt, alhoewel de officiële procedure nog helemaal niet rond is: maandag worden de dekanen bevestigd over de kandidaat die de commissie heeft voorgesteld, het advies van de Raad van Beheer is er ook nog niet. Bovendien zou de nieuwe algemeen beheerder voor een beperkte, maar hernieuwbare ambtstermijn aangesteld worden. Dit betekent dat hij na een vijftal jaren meedraaien kan geëvalueerd worden op zijn functioneren.

Aangezien de huidige algemeen beheerder, Karel Tavernier, pas volgend jaar augustus op emeritaat gaat, wordt er waarschijnlijk een speciale regeling getroffen: de

nieuwe kandidaat zal gedurende deze periode als assistent van de huidige beheerder werkzaam zijn. Ondertussen is het voor buitenstaanders gissen naar de identiteit van de kandidaat algemeen beheerder. KUL-watchers weten echter dat het gaat om Vic Goedseels, dekaan van de faculteit Landbouwwetenschappen. Naar verluidt zou deze aanstelling deel uitmaken van afspraken die bij de laatste rektorverkiezingen werden gemaakt. Toen zou, naast de huidige rektor, ook Goedseels van plan geweest zijn zich kandidaat te stellen. Twee kandidaten uit de groep Eksakte Wetenschappen was er echter één teveel, dus verdween Goedseels op de achtergrond, in ruil wellicht voor de job van algemeen beheerder. Rektor Oosterlinck ontkent deze geruchten echter met klem: "Ik heb geen enkele belofte gedaan, aan niemand. Zo ben ik ook gestart." Op de vraag of hij Goedseels de geknipe man voor de job zou vinden, antwoordde de rektor fittig: "Dat zal u binnenkort wel horen." Huidig algemeen beheerder Karel Tavernier achtte het "niet opportuun" om zich over deze kwestie uit te laten. "Daarvoor is het immers nog veel te vroeg."

Dat de rektor er nogal 'bedrijfsmatige' denkbeelden op nahoudt, uit zich ook in de manier waarop de universiteit wordt beheerd: "De universiteit is geen bedrijf, maar heeft een bedrijf in zich. De centrale

diensten moeten dan ook bedrijfsmatig gerund worden." Maakt de rektor hier allusie op de technische dienst, een dienst waar nogal wat kritiek op wordt geuit omwille van haar inefficiënte werkwijze? "Nee, maar dat is een evolutie die moet gevolgd worden, nietwaar. Wat wij verwachten is dat we van een soort ambtenarenmentaliteit een soort servicebedrijf kunnen maken. Het is een continue bijsturing van het personeel. Dat betekent dat zij in de eerste plaats hun klanten, de studenten, professoren en het wetenschappelijk personeel, een optimale service verlenen. Met dit concept zijn wij bezig, maar daar wordt natuurlijk een konstante inspanning van naturen gevraagd die misschien eerder anders gewoon waren van te werken." Of zoals de rektor het ooit zeer kernachtig stelde: "De algemeen beheerder moet de troepen in het gelid kunnen houden." Aan de managementcapaciteiten van Goedseels hoeft niet echt getwijfeld te worden, hij kan zich waarschijnlijk ook meer verzoenen met Oosterlinck's visie op de functie van algemeen beheerder. De praktijk bij de faculteit Landbouwwetenschappen wijst uit dat het eksamenreglement daar nogal ruim geïnterpreteerd wordt. In deze faculteit worden de eksamen meer en meer doorheen het jaar, met een nadruk op de paasperiode, afgomen. Toen de studentenvertegenwoordigers daartegen protesteerden, beklemtoonde Goedseels echter het feit dat de studenten uit zijn faculteit daar zelf om vroegen.

Wellicht dient de nieuwe algemeen beheerder ook zelf in het gelid te lopen, want blijkbaar neemt de rektor zelf meer verantwoordelijkheid op. Rektor Oosterlinck: "Het is ook zo dat de huidige rektor nogal wat ervaring heeft met dat soort dingen." De rektor neemt in de praktijk dus een deel van de managementstaken op zich, en dat was vroeger wel even anders. Dillemans, de vorige rektor, hield zich daar alleszins niet zo mee bezig en liet de algemeen beheerder zijn eigen bewegingsruimte. Wanneer rektor en algemeen beheerder elkaar in de wielen rijden, zal de beheerder voortaan uit de weg moeten gaan.

Ann Bries

Nieuwe koördinator bij Sic

Van Velo tot vuilzak

Huidig twee jaar al bestaat het Sic (Sensibiliserings- en Informatiecentrum) aan de KU Leuven. Opgestart door Sociale Raad, één van de geledingen van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), informeert het de studenten over mobiliteit en milieu. Sinds begin mei is Koen Neyens er als voltijds koördinator (voordien halftijds) aangesteld. Deze werkracht wordt rechtstreeks door de Raad voor Studentenvoorzieningen (RVS) betaald, waardoor ook de academische overheid een vinger in de pap heeft. Konkrete realisaties zijn onder meer de speciaal voor studenten ingeleide busdiensten naar Limburg, afvalpreventie bij studenten en de oprichting van Velo, waar je fietsen kan huren of je eigen fiets opknappen. Velo werd een vzw en pedaleert op eigen kracht verder. Geen nood. Het Sic zal zich blijven verdiepen in milieu en mobiliteit.

Allereerst is het Sic bezig met een behoeftenstudie die de studentenverplaatsingen van en naar Leuven onderzoekt. Dat rapport moet eind '97 klaar zijn en een overzicht bieden van het aanbod aan milieuvriendelijk transport. Tevens wordt er gekeken naar de kostprijs (voor een student vaak doorslaggevend) en de tijd die dit alles in beslag neemt. Er komt vanaf volgend academiejaar ook een fietsdemekum waarin de basisvereisten voor je tweewieler vermeld staan. Velo en Sic worden erin voorgesteld, evenals de graveerakties die zullen doorgaan. Daar hoort ook een fietsvriendelijke kaart van Leuven bij, waarop veiliger roetes staan en busstopplaatsen en -verbindingen.

Vanaf 1 mei wordt er binnen de Leuvense ring aan GFT-ophaling (groenten, fruit en tuinafval) gedaan. Voordien werd dit alleen in de deelgemeenten toegepast middels de groene containers, maar voor studenten en appartementbewoners was dit geen haalbare werkwijze. Nu kan je dus

op de bekende verkoopplaatsen, zoals in de voormalige Philipsgebouwen, terecht voor de nieuwe GFT-zakken (7,5 frank voor een zak van 30 liter). Koen Neyens: "In Home Vesalius zijn deze zakken nu reeds in gebruik genomen en ook in andere residenties van de universiteit past men in de keuken dit systeem toe. Het staat voorlopig echter nog op een laag pitje. Zo zijn de zakken nog niet op alle plaatsen verkrijgbaar waar de stad zegt dat ze te bekomen zijn (onder andere Colruyt en Match)."

Fruit

Voor het Sic ligt de klemtoon op afvalpreventie bij studenten, eerder dan op selectie inzamelen. Dat dit voor de Leuvense studentenpopulatie geen evidentie is, mag wel duidelijk wezen. Een blikje of een meeneppizza is gauw gehaald, maar zorgt ook voor heel wat afval. Op dat vlak is nog heel wat werk aan de winkel, men denke hierbij maar aan de hoeveelheid blikjes die in de verkiezingsweek kwistig werden uitgedeeld. Koen Neyens: "Het eerste wat ik moet doen is — op basis van technische studies enzo — nagaan wat in de praktijk het meest milieuvriendelijk is. Men zegt wel dat blik volledig recycleerbaar is, maar het is maar de vraag of de milieukost voor de productie van aluminium niet veel groter is dan die van glas. Dat weet ik op dit moment nog niet. Op basis van die gegevens kan er dan verder gewerkt worden aan sensibilisering."

Op vlak van mobiliteit dient het Sic ongetwijfeld te schipperen tussen de studentenbelangen en die van de academische overheid. Dat deze belangen niet altijd met elkaar stroken, illustreerde Ulrich Keppler dit jaar nog in Veto (zie de mobiliteitskatem in Veto, jg. 23, nr.18). Het nieuwe verkeerscirculatieplan voor Leuven diende volgens hem bijgestuurd te worden omdat voor de universiteit haar 2.000 autoparkeerplaatsen bereikbaar moesten blijven. Het Sic lijkt hiermee wel in een erg lastig parket verzeild. Koen Neyens: "Het is op dit ogenblik moeilijk voor mij om hier uitspraken over te doen. Ik heb de studie van Sociale Raad en die van Keppler nog niet gelezen, het is

mijn derde dag hier. Wat alleszins belangrijk is voor het Sic, is het werken op twee sporen — mobiliteit er milieu — met twee stuurgroepen, waarin ook studenten vertegenwoordigd zijn. Daar zullen de discussies gevoerd worden. Het Sic moet zeker de belangen van de studenten verdedigen, ook al kan dat soms botsen." In oververre kan het Sic een drukkingsgroep als de studentenbeweging ondersteunen? Zal het Sic daar niet tussen twee vuren zitten? Koen Neyens: "Daar zit ik al, warm ja."

Ann Bries

Het Sic resideert nog steeds achter Alma 2 (naast Velo). Koördinator is Koen Neyens, tel. 32.30.39. Voor verdere akties: zie begin volgend academiejaar.

(foto Ivan Put)

Homofob of traditioneel?

'Moet alles wat kan ook mogen?' was de titel van een artikel over huwelijk en (homo)seksualiteit dat in het KVHV-tijdschrift 'Ons Nieuw Verbond' van november verscheen en bij een aantal Gentse studentenverenigingen heel wat opschudding veroorzaakte. Het KVHV (Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond), dat op 27 januari pas erkend was als gesubsidieerde Gentse studentenvereniging, zag zich door een — met wederde meerderheid — goedgekeurde motie van wantrouwen zeer snel weer uitgesloten uit de Gentse studentenoverkoepeling PFK (Politiek en Filosofisch Konvent). Jan Schenkel, de hoofdredakteur van 'Ons Nieuw Verbond' en tevens preses van het Gentse KVHV, nam zelfs ontslag als hoofdredakteur, maar het mocht niet baten. Op 16 mei moet het bestuurscollege de erkenningen goedkeuren. Verwacht wordt dat het KVHV tegen de beslissing van het PFK in beroep zal gaan.

Een opvallende paragraaf uit het artikel werd gepubliceerd in het Gentse studentenblad 'Schamper' (zie kader). Op 14 april werd er op de Algemene Vergadering van het PFK al stevig gediscussieerd over het bewuste artikel, en werd het (afwezig) KVHV gevraagd naar hun officieel standpunt over homoseksualiteit. Het KVHV distantieerde zich van de tekst in 'Ons Nieuw Verbond', die uitging van een 'funktionele seksualiteit' (gericht op de voortplanting) als ideaal. Homoseksuele relaties zijn — in dat licht gezien — niet functioneel. Het standpunt luidde op 21 april als volgt: "Het KVHV heeft geen probleem met (al dan niet seksuele) relaties die plaatsvinden binnen een kader van liefde en trouw. Het KVHV kant zich enkel tegen de algemene waardenverloeding, dit is, losbandigheid op relationeel vlak. Het KVHV vraagt dat eenieder zijn/haar verantwoordelijkheid op zich neemt met betrekking tot de gevolgen van zijn/haar daden."

Het standpunt vermeldde nergens expliciet het onderwerp 'homoseksualiteit', en was voor het PFK dus voor verschillende interpretaties vatbaar. Homoseksualiteit zou op basis van het KVHV-standpunt immers geassocieerd kunnen worden met losbandigheid — wat in Gent ook door sommigen werd gedaan. Hierop werd een motie van wantrouwen ingediend, omwille van het feit dat "het officiële tijdschrift van het KVHV een discriminerend artikel publiceert dat in strijd is met de democratische beginselen van niet-discriminatie ten opzichte van homoseksuele geaardheid of voorkeur." Verder stelt de motie dat "het KVHV argumenteerde dat het artikel enkel dienst deed als opiniestuk dat — gezien de KVHV-status art. 27 — op zijn minst kan omschreven worden als "onderschreven". De motie besloot met de stelling dat "ingevoelge art. 30 van de PFK-statuten. (het KVHV) niet langer thuishoort binnen het PFK."

Verbond

Uiteindelijk werd beslist tot de uitsluiting van het KVHV uit de Gentse koepel. Preses Jan Schenkel is formeel over zowel het artikel als het standpunt: "De enige mogelijke interpretatie van het standpunt is dat een homoseksuele relatie binnen het kader van liefde en trouw geen probleem kan geven. Kijk, wij schipperen tussen de katholieke integralen en de progressieven. Uit voorzichtigheid tegenover de katholieke leer hebben we het zo geformuleerd." KVHV-Leuven heeft terzake nooit een officieel standpunt ingenomen, maar indien ze dat zouden doen zou het volgens preses Hans Michiels niet zoveel afwijken van "het officiële kerkelijke standpunt": "Dat maakt

een groot onderscheid tussen homofiele en homoseksualiteit." Je mag dus wel homo zijn, maar je mag het niet doen? Hans Michiels: "Dat is een kerkelijk standpunt en ik denk dat ons standpunt vermoedelijk ook in die richting zou gaan."

Problemen zoals zich nu in Gent hebben voorgedaan zouden in de toekomst misschien vermeden kunnen worden wanneer de KVHV-publikaties een duidelijke redactionele verantwoordelijkheid zouden dragen. Nu is het zo dat de bladen zowel in Leuven ('Ons Leven') als in Gent ('Ons Nieuw Verbond') kwasi volledig samengesteld zijn uit artikels die geschreven zijn 'ten persoonlijke titel', en waarvoor men dus elke verantwoordelijkheid afwijst. Vanwaar deze werkwijze, die toch tot misverstanden kan leiden? Frank Judo, lid van het KVHV-Leuven: "Dat heeft alles te maken met het recht op vrije meningsuiting. Wij willen een forum bieden voor iedereen. KVHV als dusdanig neemt daarom geen standpunten in, die zijn voor rekening van de auteurs." KVHV 'standpuntenvrij' noemen gaat echter aan de praktijk voorbij: in de keuze van de onderwerpen en de auteurs blijkt dat levensbeschouwelijke, maatschappelijke en politieke onderwerpen — vooral als ze over de Vlaamse zaak gaan — veelvuldig behandeld worden in het blad. Frank Judo: "Natuurlijk nemen wij vooral bijdragen op over onderwerpen die het KVHV interesseren. De meeste artikels worden trouwens door de leden zelf geschreven."

Subsidie

Jan Schenkel: "Het probleem draaide niet om wie de verantwoordelijkheid moest nemen voor dat artikel. Ik vind het trouwens een heel populistische stelling wanneer je zegt dat, vanaf het moment dat een vereniging iets publiceert, dat ze daar ook achter staat. Ik heb gewoon ontslag genomen omdat ik niet voorzien had dat er zo'n heisa ging zijn en omdat ik de fout gemaakt had van het artikel niet goed na te lezen."

De preses zou — indien hij het artikel voor de publicatie had gelezen — naar eigen zeggen zeker twee keer nagedacht hebben over de publicatie ervan, maar verdedigt het daarnaast ook: "Als je het helemaal leest, zie je dat het geen artikel was dat helemaal tegen homo's was. Het was gewoon een pleidooi voor traditionele waarden. Ik had alleen het begin en het einde gelezen en ik dacht dat wat er tussen stond wel hetzelfde zou zijn. Wij hebben als vereniging het recht om te zeggen dat we niet akkoord gaan met iemand zijn levensstijl. Maar het blijft natuurlijk een privezaak." De voormalige hoofdredakteur hoopt te dat zijn ontslag zou aantonen dat het KVHV wel degelijk zijn verantwoordelijkheid opnam, maar dat heeft niet geholpen. Waarom was dat niet voldoende? Jan Schenkel: "Men zocht gewoon naar een reden om ons eruit te gooien. De beslissing daarover lag reeds op voorhand vast, ongeacht wat de discussies zouden opleveren."

Peter Wuyts, voorzitter van het PFK, spreekt dit formeel tegen: "Er lag helemaal niets vast, maar het is natuurlijk wel zo dat een motie van wantrouwen een serieuze zaak is, die impliceert dat er iets moet gebeuren. Het KVHV heeft hier — intern — een verantwoordelijkheid te nemen, maar ook het PFK moet dit doen, want uiteindelijk geven wij het subsidiegedrag van de unief door aan de verenigingen."

Pervers

Het Leuvense KVHV is, net als haar Gentse collega's, niet echt te spreken over de werkwijze van het PFK. Preses Hans Michiels licht toe: "In het PFK worden de ideologische discussies eerder gevoerd dan in de Leuvense PFK (de Financiële Controlekommissie, die hier in Leuven de vrije

verenigingen erken en subsidieert, vnr). Wij stellen ons dan ook de vraag wat eigenlijk de functie is van PFK wanneer men daar — arbitrair — zulke subjectieve normen van aanvaardbaarheid vastlegt. Ik vermoed dat onze Gentse collega's dan ook wel zullen overwegen beroep aan te tekenen bij de academische overheid." De preses betitelt de Gentse situatie verder als vrij pervers: "De NSV (de Nationalistische Studentenvereniging) bijvoorbeeld is niet erkend door het PFK, maar krijgt nu wel rechtstreeks van de universiteit subsidies. Het PFK lijkt mij dan meer een showvoering dan iets substantieels. Ik heb sterk de indruk dat de criteria nogal worden aangepast naargelang de vereniging die eraan moet voldoen." Dat NSV door de unief betaald zou worden, is volgens voorzitter van het PFK Jan Wuyts een kwakkel: "In januari werd zij door het PFK afgekeurd op basis van hun racistisch programma. De criteria voor erkenning liggen trouwens vast in de statuten en worden dan ook zo toegepast. Het zou mij sterk verbazen mocht de unief de NSV betoelagen; daar is mij alleszins niets van bekend."

Het lijkt erop dat in Gent de discussie op verschillende vlakken werd gevoerd. Het PFK kant zich tegen discriminerende publikaties, die ze 'homofob' noemt en heeft op basis daarvan het KVHV uitgesloten. "Net zoals een minister verantwoordelijk is voor de fouten van zijn administratie, is het KVHV verantwoordelijk voor zijn publicatie," aldus de voorzitter. Hij voegt daaraan toe dat "het KVHV in haar publikaties (verdonkigt) wat zij wil. De vraag is niet of dat mag of niet, de kwestie is alleen of wij daar geld aan moeten geven." Het KVHV van zijn kant schermt met het recht op vrije meningsuiting, en voelt zich door het PFK beknot. Dat recht is echter niet absoluut of grenzeloos. Zo mag je het koningshuis niet beledigen, geen negationistische (de holocaust ontkenende) of discriminerende teksten publiceren. Ook de wet op het racisme 'beteugelt' in zekere zin dat recht. Jan Schenkel: "Het recht op vrije meningsuiting is de hoeksteen van de samenleving." Peter Wuyts: "En ik die dacht dat dat het gezin was."

Ann Briès

(foto Ivan Put)

De Griekse beginselen

Onderstaande tekst is een paragraaf uit het artikel 'Moet alles wat kan ook mogen? Enkele gedachten over huwelijk en seksualiteit' verschenen in Ons Nieuw Verbond (november 1996).

"Hoewel het niet zo over de hand ligt dat een homoseksuele geaardheid aangeboren of genetisch bepaald zou zijn, in elk geval hebben homoseksuelen normaal niet voor hun neiging gekozen en hebben ze als gevolg van deze neiging vaak een hele lijdensweg afgelegd. Het is totaal onverantwoord om deze mensen met minder respect te behandelen dan anderen, laat staan ze met de vinger na te wijzen. Maar wil dit zeggen dat een in homoseksueel verkeer doorgebracht leven zomaar goedgekeurd moet worden?"

Duidt het niet veeleer op liefde en respect wanneer je hen durft te zeggen

dat je eraan twijfelt of ze wel echt gelukkig kunnen worden in een homoseksuele relatie? In sommige gevallen zou je hen misschien een dienst kunnen bewijzen door hen te verwijzen naar professionele hulpverleners die hen kunnen bijstaan om in de mate van het mogelijke hun neiging bij te sturen, om hen tot hoge vormen van ware vriendschapsliefde te voeren. Goede begeleiding kan deze mensen vaak ook op weg helpen naar de beleving van een harmonieuze man-vrouw relatie, waarbinnen seksualiteit met al haar aspecten haar geëigende plaats kan innemen. Het is niet de gemakkelijkste weg, noch voor de homoseksuele personen, noch voor hen wie hen nabij wil zijn. Alles goed vinden kan echter een gemakkelijkheidsoplossing zijn waar uiteindelijk niemand mee gebaat is."

Vlaams Blok wordt salonfähig

Op vrijdag 23 mei wordt aan de **fakulteit Sociale Wetenschappen een colloquium georganiseerd over de Nieuwe Politieke Cultuur. Op zich een weinig opzienbarende gebeurtenis, ware het niet dat er wat deining ontstaat in rond de uitnodiging van Gerolf Annemans (Vlaams Blok) voor deze studiedag. Professor Albert Martens van het departement Politieke Wetenschappen vond dit ongehoord, en stuurde een boze brief naar zijn dekaan. Die legde in samenspraak met rektor André Oosterlinck de argumenten van Martens naast zich neer, en beroept zich op de academische vrijheid. Ook de organisatoren van het colloquium zien geen graten in het uitnodigen van Annemans. Martens vindt dan weer bondgenoten bij de vakverenigingen en bij een politiek denker als Lode Van Outrive. Een case study waarin een aantal argumenten voor en tegen het cordon sanitaire nog eens worden bovengehaald.**

De beslissing een zogenaamd 'cordon sanitaire' op te trekken rond het Vlaams Blok werd genomen door de andere regeringspartijen, die geschokt waren door de monsterwinst van het Blok in 1991. Een zestal jaar later blijkt deze schok al wat verwerkt, en wordt de aanwezigheid van het Blok in de politieke wereld steeds meer gedoogd, en soms zelfs gewaardeerd. Denken we maar aan de bijval die Gerolf Annemans kreeg naar aanleiding van zijn werk in de commissie-Dutroux.

In de academische wereld is het niet anders verlopen. Geregeld spraken Vlaams-Blokmandatarissen al op debatten die plaatsvonden in gebouwen van de unief, en nu is het dus de KU Leuven zelf die Annemans een plaats aanbiedt in een debat over 'Demokratie, legitimiteit en nieuwe politieke cultuur'. Dat die beslissing reactie los zou weken, was te verwachten.

Uitval

De argumenten voor en tegen de uitnodiging van Annemans voor het colloquium zijn ongeveer dezelfde als de argumenten die gebezigd worden in discussies over de plaats die het Blok moet krijgen in het politieke landschap. Sommigen pleiten voor een consequent doodzwingen, en vinden elke dialoog met het Blok verwerpelijk. Anderen gaan wel de dialoog aan, om op die manier aan te tonen dat het Blok er ondemokratische en gevaarlijke standpunten op nahoudt.

Tot de eerste categorie behoort ontegensprekelijk professor Martens zelf. De bewoordingen in zijn brief aan dekaan Lammertyn liegen er alvast niet om. Hij noemt het "een aanfluiting van (zijn) academische werkzaamheden" dat het Blok uitgenodigd wordt "om je reinste prietpraat en pure demagogie te verkopen". De professor stelt verder dat aangezien het Vlaams Blok noch de democratie, noch de mensen-

Martens's kritiek. Hij legt de nadruk op de onderzoekstaak van het departement Politieke Wetenschappen, en vindt het een goede zaak dat die de informatie over haar studie-objekt nu uit eerste hand kan krijgen — van het Blok zelf dus. Oosterlinck: "Ik denk dat we toch een basis openheid moeten bewaren. En het Vlaams Blok is nu eenmaal iets waar we rekening mee moeten houden. Je mag ook niet vergeten dat

het feit dat een uitnodiging door de KU Leuven een schijn van respectabiliteit verleent aan de ekstreemrechtse partij, en dat het Blok de uitnodiging later nog als argument zal aangrijpen om aan te tonen dat ze wel maatschappelijk aanvaard is. De suggestie van professor Maes om dat standpunt dan maar op de studiedag zelf te komen verdedigen, valt bij Martens ook niet in goede aarde: "Ik wil niet in debat treden

rechten als uitgangspunt heeft, "haar leer bestreden moet worden", en dat "aan de voorvechters van deze ellendige stellingen geen discussieforum geboden (kan) worden." Martens besluit met een uitval tegen de "ruime ruchtbaarheid en respectabiliteit die aan de promotoren van racisme wordt geboden", en noemt het "een teken van wereldvreemde en onverantwoorde lichtzinnigheid" dat ook de KU Leuven hieraan meedoet. Dat dit alles gebeurt in het Europees jaar tegen het racisme, noemt hij onfatsoenlijk en lachwekkend.

Ook rektor Oosterlinck kreeg een afschrift van deze brief toegestuurd, maar de rektor tilt duidelijk niet zo zwaar aan

er genoeg mensen op dat debat aanwezig zullen zijn om de toehoorders erop te wijzen wat er misloopt in verband met het Vlaams Blok, en ik hoop dat dat wel gebeurt. Maar het is een onderdeel van de academische vrijheid dat de organisatoren wetenschappelijk verantwoordelijk zijn voor wat ze doen en wie ze uitnodigen.

De verantwoordelijkheid ligt dus bij professor Maes, organisator van het colloquium. Ook hij benadrukt dat het om een wetenschappelijke bijeenkomst gaat, en niet om een politieke, waar het cordon sanitaire nog wel min of meer geldt. En de wetenschap moet objectief blijven. Maes: "Het feit dat je deze mensen uitnodigt betekent nog niet dat je hun gedachtegoed deelt, en het zou wetenschappelijk niet korrekt zijn ze aan te vallen als ze zich niet mogen verdedigen. Het blijft natuurlijk een heet hangijzer, maar we hebben onze verantwoordelijkheid genomen, en ik vind dat het Vlaams Blok uitgenodigd kan, en zelfs moet, als je objectief wil blijven."

Ook de studenten Politieke Wetenschappen denken er zo over. Steven Van Dessel, kringcoördinator van Politika: "Als wij een debat organiseren, dan is het Vlaams Blok daar ook altijd op uitgenodigd. Binnen de kring zelf is daar ook wel geregeld een discussie over, maar meestal wint het argument dat je het Vlaams Blok beter zijn ding kan laten doen en de mensen tonen waar het voor staat. Dat is waarschijnlijk het beste wapen ertegen."

Nollet

Niet volgens professor Martens, die het in een reactie "totaal stupide, onzinnig en onrealistisch" noemt dat het Vlaams Blok uitgenodigd wordt. Hij legt de nadruk op

met hen, omdat hun uitgangspunten regelrecht indruisen tegen de democratische uitgangspunten. Over nieuwe politieke cultuur hebben ze niks te vertellen. Ik kies er liever voor mijn burgerlijke ongehoorzaamheid en weerstand daaromtrent te bieden. En het Vlaams Blok rekent erop dat ik aanwezig zal zijn, dat ik tegenargumenten zal geven. Maar daar gaat het niet om. Ze willen gewoon kunnen spreken voor een bomvolle zaal, om dat dan later uit te spelen. Ik vind dat we ze dat plezier niet mogen gunnen."

Forum

Ook deze mening vindt heel wat ahang, zowel binnen als buiten de universiteit. Mia De Vits en de heer Nollet van het ABVV, die de brief ook toegestuurd kregen, steunen Martens' standpunt alvast volledig. Ook van de liberale vakbond ACLVB kwamen enkel positieve reacties. Dat hij van de kristelijke vakbond nog niks hoorde, lijkt Martens weinig te verbazen.

Maar ook binnen de universiteit wordt zijn standpunt gedeeld. Lode Van Outrive, professor recht en in een vorig leven voor de SP actief in het Europese parlement, steunt Martens' klacht volledig. Hij vindt wel dat het Blok bestudeerd moet worden, maar zeker niet op deze manier. "Het kan niet dat onze universiteit een forum geeft aan een rechtse, autoritaire en antidemokratische partij. Natuurlijk moeten we het Vlaams Blok bestuderen, maar het is niet nodig ze uit te nodigen en een forum te geven. Wetenschap is nooit waarde vrij, wetenschap moet een etische inslag vertonen."

Martijn Graumans

Grand Café La Royale
het eet-, praat- en leescafé
tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes en...tapbieren en groentesappen, warm en sterk en...elke dag diverse (inter)nationale dagbladen, tijdschriften en...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

De stem van Belgrado

Daniel Bukumirovic studeert journalistiek aan de universiteit van Belgrado en is sinds twee jaar journalist bij Radio B 92, een zender die bekend staat om zijn objectieve informatie en zijn onafhankelijke positie. Zowel regering als oppositie worden kritisch benaderd, met alle gevolgen vandien: Radio B 92 is al twee keer voor enkele dagen het zwijgen opgelegd door de discipelen van President Slobodan Milosevic. Desondanks is Radio B 92 uitgegroeid tot een heus instituut dat boeken laat drukken, cd's uitbrengt, en via een satellietfrequentie binnenkort in bijna heel Servië zal te beluisteren zijn. In vloeiend Nederlands — Bukumirovic is geboren in Rotterdam — licht hij de belangrijke rol toe die het radiostation tijdens de maandenlange straatprotesten eind '96, begin '97 gespeeld heeft en hoe het met de Servische media gesteld is.

Veto: Radio B 92 heeft een belangrijke rol gespeeld in het democratiseringsproces dat uiteindelijk culmineerde in de massale betogingen in Belgrado.

Bukumirovic: «Die drie maanden van protest waren een historische tijd voor Servië. Eigenlijk zijn wij, noch de oppositie, noch de regering erg belangrijk in het hele verhaal. De mensen en studenten uit heel Servië die iedere dag hebben gelopen voor democratie en vrijheid zijn belangrijk. Honderdduizenden mensen hebben op de straten van Belgrado gestaan tussen tienduizenden politie-agenten, die mensen bleven daar staan toen het sneeuwde en toen het stenen uit de grond vroom. Dat zijn de echte helden van die demonstraties. Wij waren gewoon de enige professionele journalisten die dat gevolgd hebben. We waren 24 uur per dag op de straat, zelf was ik bijvoorbeeld 119 dagen aanwezig op die studentendemonstraties en heb ik misschien 500 kilometer gewandeld. Maar dat is niet zo belangrijk. De radio heeft gewoon zijn werk gedaan. Niet alleen voor ons en voor de miljoenen luisteraars was dat belangrijk,

maar ook voor alle kollegajournalisten die voor de media van de overheid werkten en niets konden zeggen.»

Veto: Jullie waren zowat het enige onafhankelijke en objectieve medium. Dat werd jullie niet in dank afgenomen door de regering. Hoe konden en kunnen jullie overleven in die vijandige omgeving?

Bukumirovic: «Het is moeilijk. Alle vrije media — en zo zijn er niet veel — staan onder grote druk van de regering. Soms hebben ze ons voor één dag of twee dagen afgesloten, maar dat was niet het ergste. De grootste druk is het monopolie van de regering van Milosevic: alle fabrieken en firma's die willen investeren in reclame, mogen dat niet altijd doen

van de regering. Als wij iets willen drukken, dan moet het papier van het buitenland komen, want de regering heeft een monopolie over de papierfabrieken en dergelijke. Financieel leven wij nu de laatste jaren toch van de reclame. Wij bereiken 700 000 à 1 miljoen luisteraars per dag en zijn dus heel groot en economisch heel interessant om reclame op te maken. Wij blijven ook nog steun krijgen uit het buitenland van verenigingen die ijveren voor mensenrechten of vrije meningsuiting en dergelijke.»

Veto: Eigenlijk zijn jullie niet alleen een radiozender. Jullie hebben ook nog een heleboel andere projecten?

Bukumirovic: «We zijn nu eerder een instituut. Oorspronkelijk wilden wij dat niet, maar dat komt omdat de concurrentie te slecht was. Aan de ene kant heb je de media die helemaal achter de regering staan; en

aan de andere kant de media die helemaal achter de oppositie staan, net zoals we oppositiekranten hebben en regeringsgezinde

kranten. Dat is niet wat de mensen willen horen: men wil gewoon objectieve informatie. Wij zijn begonnen als een lokale radio en zijn uitgegroeid tot 'de stem van Belgrado'. Er zijn de laatste jaren verschrikkelijke dingen gebeurd in Belgrado. Het was niet zo erg als in Sarajevo of Kroatië: wij hadden geen oorlog, geen doden, geen bloed. We hadden iets anders: 200.000 mensen tussen 18 en 30 jaar zijn gevlucht uit Belgrado. Dat zijn studenten, dokters, de intelligentsia van de toekomst kortom. Zo hebben we een website geopend op het Internet — een groot succes. De laatste drie maanden zijn we ook begonnen met 'real audio'. Iedereen die een real audiokaart koopt, kan dan ook via het Internet naar ons luisteren. We hopen zo die mensen te overtuigen op een dag terug te komen naar een nieuw Servië.»

Kanaal

Veto: Radio B 92 wil Belgrado dus ook cultureel op een vroeger, hoger niveau brengen?

Bukumirovic: «Jazeker. Belgrado is altijd een stad tussen Oost en West geweest. Het is altijd een vrije, Europese stad geweest, een stad met een alternatieve cultuur. Iets wat te kommersieel was, kon het hier nooit maken. Alternatieve kunstenaars en rockbands waren hier altijd populair. Die stem van Belgrado hebben we de laatste vijf jaar verloren met al die mensen die zijn weggegaan. Daarom steunen we alle culturele programma's die we kunnen steunen, het maakt niet uit of dat een film is of een toneelstuk, of het laten drukken van boeken.»

Veto: Na lang aandringen van de straat heeft de regering de verkiezingsuitslagen erkend zodat de oppositie de macht heeft overgenomen. Biedt dat nieuwe mogelijkheden voor vrije, objectieve pers in Servië?

Bukumirovic: «Onze oppositie is zeker beter dan deze regering, want niets kan slechter zijn. Drie jaar geleden hadden wij een inflatie van tien procent per uur. Maar de oppositie zijn ook politici. Sommige

mensen funkteerden goed in de oppositie, maar niet meer nu ze zelf de grote steden mogen besturen. Wij proberen steeds afstand te nemen van om het even welke politieke partij en een objectief verslag te maken. Wij waren nooit de stem van de oppositie maar wel van de man op de straat. Nu zitten we in een situatie waarbij alle grote steden op één na in handen zijn van de oppositie. En er zijn in die steden

nu ook lokale radiostations, 25 in totaal. De mensen die voor die zenders werken, zijn meestal niet professioneel ingesteld en niet objectief. Ze steunen doorgaans de aan de macht gekomen oppositie. We beginnen daarom — hopelijk op 15 mei — met een satellietprogramma. Met de steun van BBC World Service en nog anderen hebben we een satellietfrequentie gekregen: via die satelliet zullen die 25 radiostations drie uur per dag onze nieuwsuitzendingen overnemen. Dan zullen we zien hoe democratisch onze oppositie is. Op twee weken tijd zal Radio B 92 ongeveer 70 procent van Servië kunnen bestrijken en een potentieel luisterpubliek van 5 à 7 miljoen mensen bereiken. Die lokale media zijn natuurlijk wel duidelijk objectiever en vrijder dan de regeringskanalen die de eerste tien dagen van de betogingen niets gezegd hebben. De mensen waren daar zo kwaad over dat er elke dag — als reactie — meer mensen de straat op kwamen. De journalisten van de regering die in Kroatië, Servië en Bosnië gewerkt hebben zijn volgens mij de eerste mensen die naar het tribunaal in Den Haag moeten gaan om voor de rechter te komen. Die mensen hebben een heel groot aandeel in de oorlog van de afgelopen vijf jaar. Dat was geen journalistiek, dat was liegen tegen de mensen.»

Beeld

Veto: Wat voert jou eigenlijk naar België?

Bukumirovic: «Ik ben uitgenodigd door een paar vrienden. Ik kwam hier spreken over Servië, om iets goed te doen voor Belgrado en voor de mensen die daar iets willen veranderen. Er is vijf jaar lang een heel slecht beeld van Servië aan de wereld gepresenteerd. Wij hebben altijd gezegd dat Milosevic en de Socialistische Partij Servië niet is. De Servische overheid heeft al die erge dingen gedaan in Bosnië, maar de overheid vertegenwoordigde nooit de meerderheid van de bevolking. Ze vertegenwoordigden nooit meer dan dertig tot veertig procent van de Serviërs. Radio B 92 wil meehelpen om een nieuw, echter beeld van Servië aan de wereld te tonen.»

Frank Dhooghe
Benny Debruyne

dit interview kwam tot stand met de medewerking van Radio Scorpio.

Veto: Hoe is Radio B 92 ontstaan, welke rol wilde het station spelen?

Daniel Bukumirovic: «We zijn begonnen als een eksperiment dat vijftien dagen zou duren, ondertussen bestaan we acht jaar, al konden we nooit een officiële frequentie krijgen van regering of stadsbestuur. Wij waren altijd 'public enemy number one'.»

«Wij steunden nooit de oppositie tegen Milosevic, maar hebben gewoon objectieve informatie gegeven over wat gebeurde op de straten van Servië en in het Servische parlement. Die objectiviteit is één reden waarom wij niet populair waren bij de regering. Daarnaast is er onze rol in de vier jaar durende oorlog in ex-Joegoslavië. Vanaf het begin was de zender tegen de oorlog gekant, wij hebben de contacten met mensen uit Kroatië en Bosnië gesteund. Wij zeiden dat het niet de mensen of de nationaliteiten zijn die verschillend zijn, wat slecht was waren de verschillende regeringen. Die regeringen bestaan nog altijd uit mensen die 50 jaar onder het communisme gewerkt hebben en gewoon communist zijn. Ik hoop dat het niet lang nog zo zal blijven, maar nu is het nog steeds zo in Servië, Kroatië en Bosnië. Het zijn die mensen die voor de ellende van de afgelopen vijf jaar gezorgd hebben.»

Enkryptie op het Internet

Big Brother in de problemen

De enkryptie (methode om internetboodschappen te beveiligen door ze te coderen) van boodschappen is iets dat meer en meer opgeld maakt binnen de cybercultuur. Maar toch is niet iedereen tevreden met deze ontwikkeling, en zeker niet de overheid: die is bang een middel te verliezen in de strijd tegen de georganiseerde misdaad. Enkryptie, of een pingpongspel tussen voor- en tegenstanders.

Lange tijd besteedde men niet veel aandacht aan privacykwesties. Wou je dingen geheim houden, dan zette je ze eenvoudig weg niet online. Maar toen het Internet door de grote massa werd ontdekt, sloten op zeer korte tijd miljoenen mensen zich aan op het nieuwe medium. Dit leidde op zijn beurt weer tot een explosie van diensten op het Net en een toevloed van mensen die niet zo vertrouwd waren met de regels en gebruiken.

Deze enorme groep 'newbies', zoals ze in het Internetjargon worden genoemd, leidde tot een inhaalbeweging met als ultiem doel het onkraakbaar maken van beveiligde gegevens. Met de basisidee van enkryptie is er op zich niet veel mis: al heb je niets te verbergen, en ander heeft ook niets te maken met wat jij schrijft. Het systeem van enkryptie is ook zeker niet nieuw. Het bestond al heel lang binnen militaire kringen en werd in volle Koude Oorlog veelvuldig gebruikt.

Maar er is een belangrijke verandering te signaleren: was vroeger het coderen van boodschappen weggelegd voor de happy

few, dan kwam door het Internet ook het grote publiek in aanraking met enkryptie. Enkryptiesystemen zoals Pretty Good Privacy (PGP) (zie ook kader) worden beschouwd als zo goed als onkraakbaar en komen binnen handbereik van elke doordeweekse Internetgebruiker te liggen.

En hier begint het schoentje te wringen. Kryptografie brengt voor heel wat politiediensten extra problemen met zich mee. In ongeveer alle Westerse democratieën hebben de politiediensten de mogelijkheid gekregen om onder bepaalde voorwaarden telefoongesprekken af te afluisteren, en de politiediensten zien deze mogelijkheid als een belangrijk instrument bij de opsporing van de criminaliteit. Het coderen van boodschappen is voor de misdaad natuurlijk een gedroomd middel om die controle te omzeilen. In België is de privekommunikatie weliswaar wettelijk beschermd in het Strafwetboek en door de wet van 21 maart 1991, maar ook hier bestaat er een belangrijke uitzondering voor gerechtelijke onderzoeksdoelen. Zo kan een onderzoeksrechter in het kader van een onderzoek bepaalde nummers opvragen bij Belgacom: de zogenaamde nummerregistratie. Daarnaast kan hij ook overgaan tot het afluisteren van bepaalde telefoonlijnen.

En nu dreigt er dus een enorme kink in de glasvezel te komen. Door de veranderingen die zich hebben voorgedaan op telefoniegebied — de toenemende digitalisering en de uitbreiding van de diensten — wordt het telefoonnetwerk steeds minder en minder transparant. Daarbij komt dan nog de enkryptie, waardoor het voor de gerechtelijke autoriteiten onmogelijk wordt om telefoongesprekken in real-time te ana-

lyseren en te ontsijferen. Men zit dan ook erg verveeld met dit probleem. Er zijn drie mogelijke oplossingen voor de overheid. Men kan besluiten enkryptie te verbieden, maar of de internationale criminele wereld daarmee rekening zal houden is twijfelachtig. Of men kan besluiten om gewoon niets te doen en de afluisterstechnieken te laten vallen als mogelijk instrument in opsporingen, wat een beperkte vorm van overgave zou betekenen. Een derde mogelijkheid is een verplichte 'sleuteldeponeering'. Theoretisch zou men aan iedereen kunnen opleggen om de nodige sleutels bij de overheid of een andere instantie te deponeren. Maar dit zou leiden tot een gigantisch beheersprobleem om al die sleutels en kryptografische producten te herbergen. Een mogelijke oplossing kan zijn dat de sleutels niet gedeponeerd maar ter beschikking gesteld worden van de overheid.

Versleutelen

Hier te lande kennen we een echte 'Belgische' oplossing. Zonder enige vorm van discussie of verzet is een wettelijke regeling over de controle van kryptografie goedgekeurd: de wet van 21 december

1994. Kortweg komt het er op neer dat alle eindapparatuur die op het openbare telefonienetwerk wordt aangesloten door de Minister van Verkeerswezen op voorstel van het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie (BIPT) moet worden goedgekeurd. De Amerikanen zouden de Amerikanen niet zijn indien ze geen aparte oplossing hadden gevonden. In april 1993 kondigde het Witte Huis voor de eerste maal de Clipper Chip aan, een enkryptiechip die door de overheid werd opgelegd. In plaats van verschillende enkryptiemethoden toe te laten zou men slechts dit ene systeem toelaten. Op die manier zouden de Amerikaanse burgers hun boodschappen kunnen versleutelen, maar de overheid zou kunnen blijven meeluisteren.

Het idee van de Amerikaanse overheid stuitte natuurlijk op een golf van protest. Tegenstanders zagen George Orwell's visionaire ideeën werkelijkheid worden en het 'Big Brother is Watching You'-syndroom stak overal de kop op. Op het Net worden deze ontwikkelingen met argusogen gevolgd. Organisaties zoals de Internet Privacy Coalition (<http://www.privacy.org/ipc/>) geven een overzicht van de stappen die in Amerika worden genomen op dit gebied en lobbyen volop in de koelissen van de cyberspace voor meer privacy. In ieder geval is het wel duidelijk dat het laatste woord over deze problematiek nog lang niet gezegd is. Misschien begrijpen ze elkaar ook niet meer, met al die codes?

Pieter Van Heck

Pretty Good Privacy

Wie het over enkryptie (coderingstechnieken) heeft, zal bijna altijd het letterwoord PGP tegen het lijf lopen. PGP staat voor Philip Zimmerman's 'Pretty Good Privacy', één van de belangrijkste programma's op het gebied van digitale enkryptie. De twee basismechanismen die bij enkryptie opduiken zijn 'public key' en 'single key' enkryptie. PGP maakt gebruik van public key. Wat is het verschil tussen deze twee systemen?

Laten we een voorbeeld nemen: je wil een bericht sturen naar een vriend maar wil dat niemand anders die tekst kan lezen. Je versleutelt dat bestand met een bepaalde sleutel en je vriend ontrafelt het bestand met dezelfde sleutel; hier spreekt men van single-key-enkryptie. Een goed voorbeeld hiervan is Des: Digital Encryption Standard is een standaard die door IBM werd ontwikkeld en als één van de bekendste en meest gebruikte enkryptiemethoden ter wereld wordt beschouwd. Ondanks de vele pogingen is er nog nooit een bestand gekraakt dat met Des gekodeerd werd. Om Des te kraken zou een speciale computer moeten worden gebouwd, die volgens een onderzoeker ruim een miljoen dollar zou kosten.

Toch is er één belangrijk nadeel aan deze methode: je zal je kameraad op de één of de andere manier op de hoogte moeten brengen van de sleutel. Voor achterdoch-

tige zielen zal dit geen voldoening schenken. Het public-keystelsel werkt met twee sleutels: een openbare (public key) en een persoonlijke (private key). Zowel ontvanger als verzender hebben deze twee sleutels. Het principe komt er op neer dat je met elke sleutel het slot van de andere sleutel kan openmaken. Met de public key van je vriend versleutel je het bericht, zodat hij het bericht met zijn private key kan decoderen. Op die manier kan je jouw public key uitwisselen zonder dat iemand anders jouw persoonlijke boodschappen kan lezen. Naast dit beveiligingsaspect is er echter nog een ander belangrijk voordeel.

Bij een gewone mail is het vaak onmogelijk zeker te zijn dat een bepaald bericht door een specifiek iemand verstuurd is geweest. Men heeft geen zekerheid over de identiteit van de zender. Met een public-keystelsel kan men wel een dergelijke garantie inbouwen, door middel van een soort van handtekening. Op die manier kun je bijvoorbeeld een handtekening versleutelen met je private key zodat de ontvanger door middel van jouw public key de boodschap kan decoderen, waardoor hij er zeker van kan zijn dat dit bericht van jou is en niet van iemand anders. Bij een vergelijking van beide systemen blijkt public key de meeste voordelen te bieden. Zo is het een veilige manier van communiceren en biedt het een echtheidscontrole. Het enige nadeel is de snelheid, die bij single key veel hoger ligt.

(pvh)

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Stijl — Deel van het oog 2 Oorlogsgod — Openbare gedachtenwisseling 3 Muziek uit het Atlasgebergte — Meubel — Dwarsmast 4 Bijwoord — Leviet die de ark naar Jeruzalem hielp brengen 5 Kunststof gebruikt voor atletiekbanen — Kluitenbreker 6 Voorzetsel — Roetbruin 7 Dagblad — Muzieknoot 8 Verstreken — Griezellig — Jongdier 9 Afgezonderd bastion — Wat voorgeschoteld wordt 10 Goedkeuring — Voertuig.

Vertikaal — 1 Hoofddekkel — Bloeiwijze 2 Bijzelse plaats — Diepte tussen twee zandbanken 3 Rondedans — Veerkracht — Voorzetsel 4 Zoogdier — Muzieknoot — Antwerpse gemeente 5 Gebied in Nederland en België 6 Licht golvende beweging 7 Gemeente in Oost-Vlaanderen 8 Getijde — Europeaan — Amerikaans generaal 9 Dwaas — Beheerder van een hotel 10 Taalkundige term — Broer van Romulus.

Door Filip De Keukeleere

Rechtzetting

• *baarverzichten zijn als hogedrukreinigers: je kunt ze best missen, maar hey, het is altijd leuk om er één te hebben. Wij mogen dan ook graag de achter een ingemaakte kast verstopte kelders van uw geheugen schoonspuiten, meer nog wij beleven daar een intens genoeg aan. Maar, om het met Alexander Eiffel te zeggen: "Eerst even een paar dingen rechtzetten."*

Veto 1, 19 augustus

• Goed nieuws om de tweede zit wat op te vrolijken: er zijn meer koten dan studenten. Voor het eerst in tien jaar daalt de gemiddelde huurprijs voor studentenkamers (lichtjes). Toch laat de Huisvestingsdienst van de KU Leuven zich niet tot euforie verleiden. Het kameroverschot is konjunktureel en niet structureel. Bovendien is dan nog niet geweten hoe de nieuwe kamerhuurwet er gaat uitzien. • Leuven sorteert zijn afval voortaan in bruine, groene en blauwe zakken. In de streek van Bergen blijft alles bij het oude: menselijke resten gaan er nog steeds in grijze vuilniszakken. • Wie het in Leuven daarentegen riskeert een arm of een been in een verkeerde zak te stoppen krijgt nu een vermaning van de 'phunky chickens' (hun coole paarse jekkertje! hun onheilspellende blik!) van de stadswacht over zich heen. • Sociale Raad koppelt inmiddels de afvalproblematiek aan de vluchtelingenkwestie. Zo'n hongerige illegaal in de kelder kan immers best wat organisch afval verzetten. Bovendien is zo'n arme illegaal een heel pak organischer dan een milieubox. • Met onze ekskuzes.

Veto 2, 1 oktober

• Een — in vergelijking met zijn debuut vorig jaar — al heel wat meer podiumvaste rektor Oosterlinck heeft het in zijn openingsrede vooral over politiek. De rektor blijkt een splijting van de sociale zekerheid en een eigen fiscaliteit voor Vlaanderen erg toegenege. • In ruil beloofde de hoogste universitaire gezags-

de eredoktoraten van de Spaanse koning Juan Carlos en van de voorzitter van de Amerikaanse centrale bank, Alan Greenspan, op. • Een eredoktoraatkampagne voor Jo Planckaert ('wegens zijn grote verdiensten op het domein van het wiel afgeven aan Tsjmil') kwam te laat op gang, net zoals de spurter zelf overigens in menige eindsprint. • Leuvense studenten kraken vanop de server van Ulyssis enkele cruciale bestanden van de VUB. De academische overheid volgt volmondig het verweer van de hackers dat er eigenlijk helemaal geen 'cruciale bestanden van de VUB' bestaan en houdt de straf bij een jaartje zonder Internet en een blaam. • De nieuwe Alma 2 is gearriveerd. Het idee om — na de uiterst trendy John Lennon in Alma 1 — diens tijd - en geestesgenote Ann Christy te vereeuwigen in Alma 2 wordt nipt verhinderd. • Ook vernieuwd, maar niet uit de problemen: de Lido. Geluidsisolatie of niet, buurtcomité Keiberg blijft dwars liggen. Ook het compromis uit studentenhoek — om op eigen kosten geurverfrissers in de brievenbussen te hangen — valt niet in goede aarde.

Veto 3, 7 oktober

• Een bericht dat op de Hallen inslaat als een LAPD-officer op een zwarte: de KU Leuven trekt opvallend minder nieuwe generatiestudenten aan dan haar concurrenten uit Gent en Brussel. Leuven blijft wel de grootste unief, maar de universiteit van Gent heeft voor het eerst de kaap van de twintigduizend gerond. Er is opvallend veel interesse voor rechten en criminologie. Archeologie profiteert heel wat minder van de graafwerken in Jumet. In tegenstelling tot in Sagalassos (prof Waelkens: "Ga eens kijken in Turkije, er ligt daar iets dat u zal interesseren.") wordt er daar dan ook heel wat minder opgegraven.

Veto 4, 14 oktober

• Het na drie dagen regenweer aan de kust zonder pardon ontslagen worden zal nooit meer hetzelfde zijn: de regering heeft gelag nodig en vindt in jobstudenten een onaangeboorde bron. Zij betalen het gelag en hun werkgever voortaan ook voor hen

identiteit in een universiteitstad. Groep T huldigt haar luchthaventerminal in op de hoek van de Vesalius- en de Dekenstraat. • De profen Fijnaut ("warempel, een ingewikkelde zaak") & Verstraeten ("ik zou zelfs meer zeggen: een ingewikkelde zaak") geven aan Veto de identiteit van de Reus van de Bende van Nijvel bloot, maar helaas zit er geen batterijtje in de bandopnemer. Ach-

eerst informeren in plaats van gewoon mee te protesteren. Hogeschoolstudenten en scholieren komen wel op straat in Leuven. De oorspronkelijk uit veilingkringen afkomstige groet 'tot op het bod' wordt dan ook hier voortaan met een T geschreven. • Een boete voor een kapot fietslicht of een ander rijwieltechnisch defekt kost al een tijdje 5.600 frank, maar de politie wil die waanzinnig dure bonnetjes nu ook consequent gaan uitschrijven. Toezien op het naleven van de wet! Hebben ze niets beters te doen? • Blijkbaar niet: oom agent krijgt een kantoortje op campus Heverlee, maar het is niet duidelijk wat hij daar in godsnaam komt uitrusten. Toekomstige pogingen om de E40 te bezetten anticiperen misschien? • Of rechtse bandieten verstoppen, want die worden luidens professor Bundervoet in een Veto-interview beter beschermd dan hun linkse vrienden.

Veto 6, 28 oktober

• Weinig studenten op de Witte Mars? Ja maar ze moesten zich toch sparen voor Sportraad's 24-urenloop. Een sukses, uiteraard. Het gastrondje van Jo Planckaert voor de ploeg van Student Aid is wel geen onverdeelde sukses: stok afgegeven aan de loper van Ekonomika die sprekend op Andrei Tsjmil geleek. • Ander minpunt: de dancehall die Kultuurraad op het parcours voorzien heeft, moet het nog voor middernacht zonder drum en bass stellen. De buurt heeft het niet echt begrepen op de muziek. Vooral de bewoner van het politiekantoor op campus Heverlee zou herhaaldelijk om "iets van Helmut Lotti" gevraagd hebben. • Nog meer samscholing: meer dan duizend studenten komen af op het justitiedebat van het VRG. Driekwart van hen wil vooral horen waar ze moeten solliciteren om Benoit Dejemeppe op te volgen maar voor de rest hoort u ons niet klagen over de maatschappelijke betrokkenheid van de student.

Veto 7, 4 november

• Schande: de studenten die verantwoordelijk werden geacht voor de betogingsaktie op E40 vorig jaar krijgen een redelijk stevige straf aan hun been

drager aan Wallonië de helft van het Lam Gods ("In your face, RU Gent."). Dirk Medved en Wilfried Van Moer. • Nog meer politiek nieuws uit de Hallen bij de nominaties van de doctores honoris causa: naast dirigent Philippe Herreweghe, chemicus Zewail en filosoof Nussbaum vallen vooral

sociale zekerheid. • In het Stuc gaan na de hedendaagse choreografen ook de poppen aan het dansen. De artistieke leiding houdt het er voor bekeken. Oorzaak blijkt interne onrust na een tegenvallende beoordeling vanwege de Vlaamse subsidiebroodheer. • Een hogeschool op zoek naar een eigen

teraf herinneren de interviewers zich alleerf vaag iets in de aard van 'Theo Delcroix'. **Veto 5, 21 oktober** • De Belgische justitie zit kriëdiep in bolognaisesaus. De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) mengt zich niet in het debat. Zij wil haar achterban

gemeerd. Hun straf wordt weliswaar opgeschort, maar gedurende bepaalde tijd mogen zij zich niet laten betrappen op gelijkaardige feiten, of ze worden alsnog gestraft. Een beklagde krijgt zelfs het verbod om gedurende drie jaar een studentenmanifestatie van sociale of politieke aard te organiseren of er zelfs maar aan deel te nemen. • De rechtse bandieten daarentegen... • In de Verenigde Staten verkiezen ze een nieuwe president. Hij is alweer jonger dan Mick Jagger. Het VRG heeft er een "Election Night" voor over.

Veto 8, 12 november

• Diefstal is eigendom, denken ze bij Shell en dus maken ze er geen punt van dat de Nigeriaanse lap grond die ze willen ontginnen eigenlijk aan de Ogonivolkstam toebehoort. Oxfam brengt de martelgang van de Ogoni's in het korrupte Nigeria nogmaals onder de aandacht middels een speciale Ogonidag. Het idee van de fakulteit Economie om Ogoni's op te waarderen door ze, zoals dat andere zwarte goud, op de beurs te brengen, kon op een zekere bijval rekenen. • De kezen vallen aan: jaarlijks trekken 16.853 Nederlandse studenten en scholieren de grens over om hier les te volgen en dat kost ons een bom duiten. Geld dat we beter aan Rwanda of Boeroendi zouden geven, waar men op dat moment ook graag over de grenzen mag trekken.

Veto 9, 18 november

• Als het goed is zeggen we het ook: de aktie van de KU Leuven om tegen een zacht prijsje computers te huur of te koop aan te bieden aan de studenten is terecht een groot succes. Ondertussen zijn al meer dan duizend studenten op het aanbod ingegaan. En het kan niet op: om het vorig jaar met de grote trom aangekondigde "Kotnet" te lanseren, ligt er op elke modembezitten-de student een gratis internetverbinding te wachten. • An Pierlé doet het bloed bij menig student sneller stromen en dat was net de bedoeling van haar verschijning op Leuven Bloedserieus. Een andere opgemerkte verschijning is Jo Planckaert die zijn bloed wil afstaan aan Andrei Tsjmil. • Jan Wilmaerts had er slechts twee uur achtenveertig minuten en één seconde van zijn leven voor over om de studentenmaraton van Sportraad te winnen. Dat is aanzienlijk minder dan Katia Nolens die zich als snelste meisje daarvoor liefst vier uur, zes minuten en twintig seconden wilde engageren. • Voor die interpretatie van topsport vanuit vrouwelijk perspectief krijgen we vast een woord van dank vanwege de werkgroep "Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving" van Sociale Raad, die prompt een debat over de vrouwelijking van de armoede organiseert. • More tits & ass: Leuven staat een beetje in rep en een weinig in roer omdat een klojo van het Kultureel Centrum de naaktfotografie van Daniel Brunemer op de

ekspo "Lichaam en lichamelijke" rijp overwogen heeft en hetzelfde niet gunt aan het publiek. Sensuur mag namelijk weer "in het licht van de akuele situatie".

Veto 10, 25 november

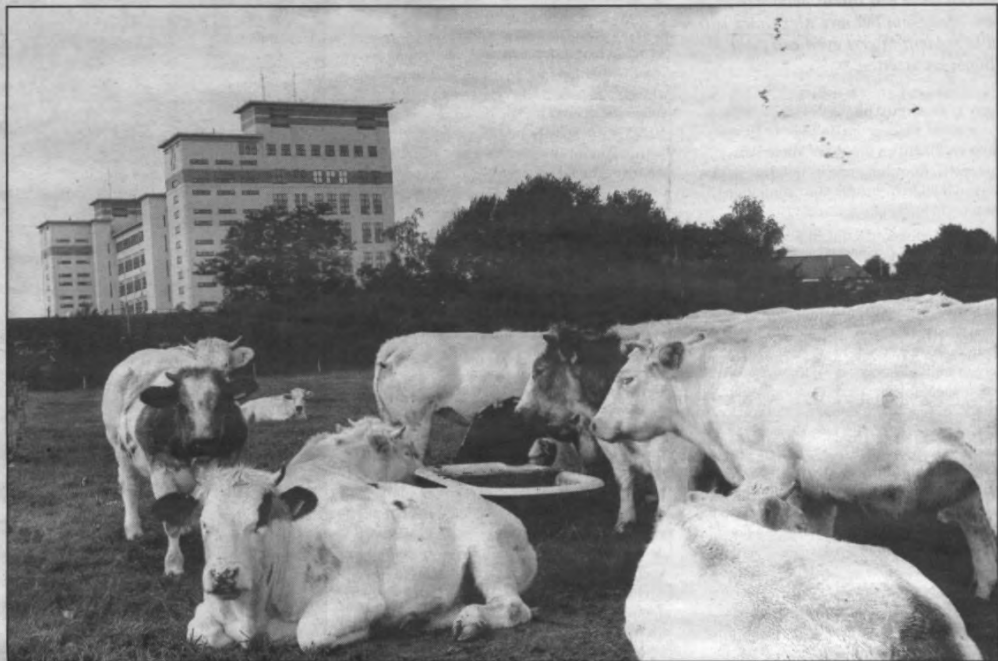
• Dreigende wolven pakken zich samen boven Veto Headquarters. Voortaan moeten de hoofdredakteur en redaktie-sekretaris van Veto rechtstreeks verkozen worden op een open algemene vergadering van Loko. Veto verliest daarmee een belangrijk deel van de zeggenschap over haar eigen verantwoordelijken en dus van haar onafhankelijkheid. Een evaluatiecommissie die eveneens wordt opgericht om kritiek op het blad te kanaliseren blijkt

op dit moment slechts een derde van het huidige kamerbestand in orde is. De gevolgen zouden dan ook wel eens desastreus kunnen zijn: enorme prijsstijgingen ten gevolge van wat in huisvestingsmiddelen bekend staat als het Baywatchprincipe: verbouwingen en een krimpand aanbod.

Veto 11, 2 december

• Volgend jaar komt er een numerus clausus bij geneeskunde en bij tandheelkunde. De artsensyndikaten vinden dat er teveel van hun soort zijn en dus vindt minister van Volksgezondheid Colla dat ook. Tevens vinden de syndikaten dat er al genoeg getreuzeld is en dat de kontingentering niet kan wachten tot er een pedago-

niemand ons tegen. Inmiddels verdacht omdat hij voor zijn plezier in zijn gat laat bijten: Elio Di Rupo. De vlinderdas is nog nooit zo uit de mode geweest als in december 1996. • De prijs voor de sympathiekste bijdrage gaat naar de MLB-woordvoerder die — geïnterviewd onder de noemer "vrije verenigingen" — eerst weigert te antwoorden op de vraag hoeveel leden hun beweging telt, "omdat de BOB meeleest" maar verderop in het gesprek dat ledenaantal spontaan op "vijfentwintig" schat. Alle vijfentwintig zijn inmiddels door de BOB opgepakt en verbannen naar de Kulak-archipel. • Mocht de BOB de informatie toch gemist hebben, dan is er missschien wel

evenwel geen succes. • Veto laat de moed niet zakken bij zoveel manifest wantrouwen en toont tot wat het in staat is: twaalf extra pagina's over justitie. Het justitie-ganzenbord op de middenpagina's maakt van dit nummer een bescheiden hit. • Of om het met Sergei Boebka te zeggen: "Even iets rechtzetten." • De huurkamermarkt staat er — net als Wilfried Nelissen en Josip Weber — al heel wat minder mooi voor dan in het begin van het jaar. De aangekondigde huurwet blijkt weinig rekening te houden met de studentenvragen. De kwaliteitseisen, waaraan tegen 2000 voldaan zou moeten zijn, blijken zo rigide dat

gisch fatsoenlijke toelatingsproef is bedacht, en dus vindt minister Colla dat ook. En dus moet minister van Onderwijs Van den Bossche een ingangsexamen invoeren zonder testperiode. De artsensyndikaten vinden dat ze iedereen eens goed bij hun pietje gehad hebben en dus vindt minister Colla dat ook. • Dat er voor geneeskunde-studenten nochtans genoeg uitwijkmogelijkheden bestaan, bewijst de Gasthuisberg-trophy elk jaar weer.

Veto 12, 9 december

• Alweer twaalf extra Vetopagina's, dit keer over de studentenbeweging. Ja, als we eenmaal in ons gat gebeten zijn, dan houdt

iemand van Kringraad die de brigadiers erop kan wijzen want blijkens hun eigen archieven hebben sommige Krirakkers er geen moeite mee om de BOB informatie door te spelen over studentenmanifestaties. • Duizend studenten willen niet dat men de zot houdt met hun kot en komen op straat om te betogen tegen de nefaste gevolgen van de kothuurwet. • Kultuurraad begint een groot jaar met een kleine tentoonstelling. Billder Stucprize toont het werk van een tiental jonge grafici die allemaal wat hebben met het alternatieve magazine Bill.

Veto 13, 16 december

• Het zag er even naar uit dat postbodes zouden worden ingeschakeld om de arm der wet een hand toe te steken (héhé, nvdv). Het plan wordt snel weer opgeborgen. Je zult op last van de rijkswacht je neus maar moeten steken in zo'n onwelriekende brievenbus in de buurt van de Lido. • Halen het jaar 2000 niet: Alma's ritselfkaart, de vrije studiekeuze, het oude horekareglement, het jaar 1996. • Beter zo.

Veto 14, 6 januari

• Het Leuvense stadcentrum heeft een absolute verzaadiging aan inwonende studenten bereikt, konkludeert schepen Brepoels nogal drastisch uit een Hivastudie over de huisvestingsmarkt in Leuven. In de praktijk blijkt het allemaal nogal mee te vallen, al valt niet te ontkennen dat bepaalde volksbuurten onder zware druk komen te staan door toedoen van woning-spekulanten. • De Hoctoes hebben zo hun eigen oplossing om de verzaadiging van inwonende Toetsies in de buurt van de Grote Meren tegen te gaan. De brand slaat over naar Zaïre. Veto besteedt er samen met Ludo De Witte (auteur van 'Krisis in Kongo') een dossier aan. • Overgewaaid uit Louvain-la-Neuve: de kots à projets. Vanaf volgend jaar kunnen ook in Leuven-Vlaams studenten op gemeenschapshuis rond een bepaald thema. Het door Moeder Ardooise aangebrachte thema 'Zup'n, paf'n, kot's en were zup'n en paf'n' wordt niet weerhouden. • Voor fans van de abstract-mystieke

kunst van Leopold Liou brandt de lamp in het oude Philipsgebouw. Kultuurraad zet er de mooie en succesvolle tentoonstelling 'Art of Fate' op. Ook vele oud-Philipsarbeiders komen er hun licht opsteken.

Veto 15, 13 januari

• Eindelijk nog eens een Veto met tielen in. Het Stuc ordende een spannend filmprogramma rond de muziek van John Zorn — een bioloog uit New York die de muzikale duizendpoot ontdekte. Ouwe John lust er wel pap van en dus mag er ook wat Japans SM-geweld op de affiche. De films in kwestie zijn niet om aan te zien, de foto's in Veto daarentegen... • De Veto-headliner van deze week wordt u aangeboden door de familie Agnelli uit Turijn: "Unief geeft Fiat" • Aan de Ogoni's? Aan de Toetsies? Aan de eenzame politiemann op de Campus Heverlee? • De Campuskrant laat dit niet over zijn kant gaan: "Planckaert geeft Wiel"

Veto 16, 20 januari

• Het presidium van Medica trekt zich een kondoom over het hoofd — zonder het contact met haar achterban te verliezen — en organiseert haar traditionele Aidsweek. De mensen worden ervan bewust gemaakt dat je van geluk kan spreken als je er met een week vanaf komt. • Nog meer bewustmaking: het nieuwe standpunt van Loko over oriënteringsbeleid reserveert een belangrijke rol voor het PMS en het sekundair onderwijs. • De voorzitter van de Amerikaanse centrale bank, Alan Greenspan, wint het eerste eredoktoraat 1997 van de KU Leuven, met twee weken voorsprong op de drie andere kandidaten.

Veto 17, 27 januari

• Kinesisten horen op een hogeschool en niet op de unief vindt de minister van Onderwijs. De universiteiten, kineproffen en studenten kunnen daar niet mee lachen. De minister moet dan ook gedeeltelijk zijn kak intrekken, een prestatie waarmee je in 'Kassa Kassa' van VT4 toch al vlug twintigduizend frank kunt verdienen. • Het promoteteam van de KU Leuven draait op volle toeren. Semestereksamen worden ervan beschuldigd studenten naar Gent te lokken en onze Alma Mater wil er nu ook. • Kringraad bedacht een aantal goede redenen om tegen semeks te zijn: dickere kursussen, minder vrijetijdsbesteding, meer encyclopedisch onderwijs zijn de voorname. • De KU Leuven besluit tevens een Gravensteen te bouwen, een voorbeeldje van Existenzmaximum waar de studenten architectuur vervolgens een weekje extracurriculaire studie aan wijden. • Hoor wie klopt daar, kinderen: het muziekfestival 'Nieuwe stemmen' is gewijd aan de sinds zijn overlijden in 1993 niet meer zo goed bij stem zijnde komponist Karel Goeyvaerts.

Veto 18, 4 februari

• De stoomboot uit Spanje bracht dan weer een nieuwe eredoktor mee: koning Juan Carlos. Naar het schijnt een diplomatiek manoeuvre om de niet-uitwijzing van het Baskische echtpaar Moreno een beetje te vergoelijken. Het echtpaar Moreno — overigens sympathieke kandidaten — wilden op verzoek van Stefan Ackermans voor de ronde som van twintigduizend frank best wel een bom plaatsen in een Spaanse kazerne. • Nieuwe trend: drieterwoorden achter tralies. Gearresteerde Baskische protesbetogers spraken de pers toe middels een GSM, terwijl MLB en NSV Stalingradje speelden in een naburige sel. • Bach kon niet komen, dus kreeg Philippe Herreweghe eveneens een bul omgedord. Alsook Ahmed Zewail en Martha Nussbaum. • Er is een andere waarheid. Is het u al opgevallen dat de initialen van Ahmed Zewail het alfabet omvatten? Is het u al opgevallen dat de initialen van Martha Nussbaum de middelste letters van het alfabet vormen? Zij vertegenwoordigen het universele van het komplot van de groten der aarde, vertegenwoordigd door Greenspan. Herreweghe is seremoniemeester van de plechtigheid. Juan Carlos de lang verwachte redder. Is het u al opgevallen dat zijn initialen dezelfde zijn van Jezus Christus? Say no more. • Studenten stellen een alternatief mobiliteitsplan op. Professor Smets — het genie achter de vernieuwing

van de stationsbuurt — veegt het van tafel met een doordacht "Hebben jullie niets beter te doen?"

Veto 19, 10 februari

• Rektor Oosterlinck vindt dat een toelatingsexamen voor burgies niet meer hoeft, een niet-bindende oriënteringsproef is voor hem al ruim voldoende. De rest van de wereld vindt dat er niet genoeg ingangsexamen voor burgies kunnen zijn. • Op de receptie na het Kringraaddebat over oriënteringsbeleid werd wel een stevige pot verzet, maar de betrokken partijen wisten zich voldoende staande te houden. "Studenten en rektor op één lijn", noteerde de als scheidsrechter aangestelde Vetoverslaggever. • Nieuwe politieke cultuur: Triangel stelt zich voor. "De triangel is het meest waardige en serene instrument in het orkest", orakelen drie jongmensen in de Vetobandopnemer terwijl ze samen een

Veto 22, 3 maart

• De parlementaire commissie drugs komt met een voorlopig rapport op de proppen, waarin een de facto gedoogbeleid wordt voorgesteld. In Veto schetst een hulpverlener de situatie rond het harde gebruik van softdrugs: "Hoewel het probleem groeit, loopt het niet uit de hand." Ach, zo is de masturbatie ook haar maatschappelijke stigma kwijtgeraakt. • Ithaka, het jaarlijkse kunstparcours van Kultuurraad, herwaardeert de benedenstad, die zij als een knooppunt van netwerken ziet. Een kunstwerk dat de studenten zeker aanspreekt is van de hand van the Artist Formerly Known as De Heer, die — middels een speciaal aangelegd buizennetwerk — het water van de Vaart in Stella verandert. • Het aangekondigde Uur Kunstuur van de neomodernistische land-artist Dorian Molina gaat uiteindelijk niet door, wegens

gebrek aan belangstelling van de kunstenaar zelf.

Veto 23, 10 maart

• De 'werkgroep nieuwe statuten' van Loko komt na rijp beraad naar buiten met de konklusie dat de oude zo slecht nog niet waren. "Binnen de koepel moet principieel alles bespreekbaar zijn," en dus ook het omkoopschandaal bij Fendracht Aalst, het weer en een vette sponsoringsdeal met de BOB. • Een zichtbaar relaxte visitatiecommissie vindt de kwaliteit van de universitaire opleiding kinesiterapie best in orde. • Het voorstel van rektor Oosterlinck om ook voor de infodagen van de KU Leuven 18.000 frank inschrijvingsgeld te vragen wordt hem door een naaste medewerker uit het hoofd gepaakt.

Veto 24, 17 maart

• Gezien het zwembad op het Hogeschoolplein voortaan toch maar zal bezocht

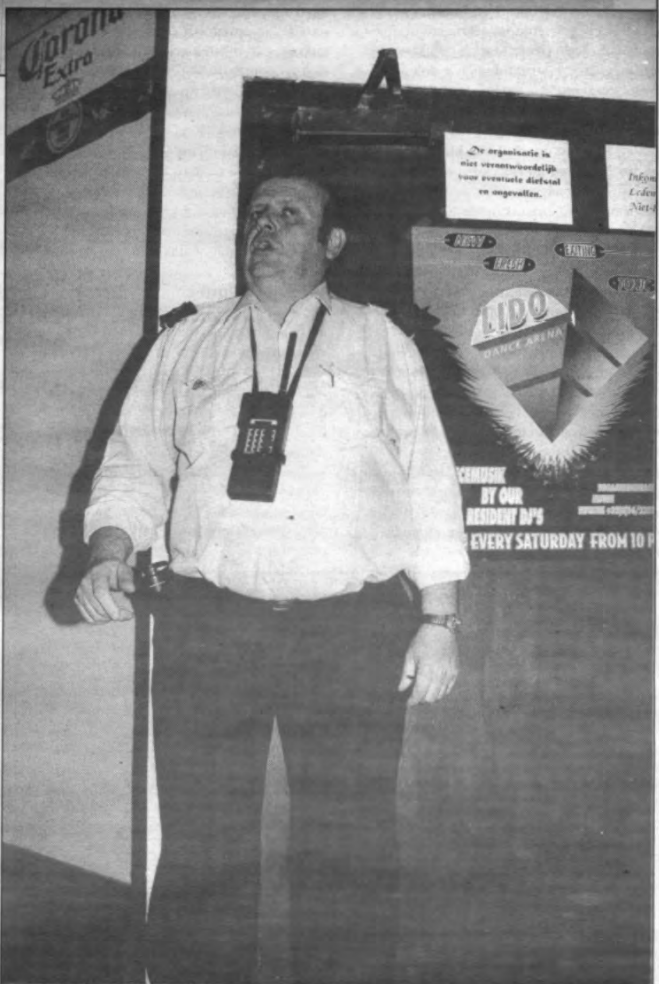
driehoek uitbeelden. Een welgemikte vuistslag blijkt het meest waardige en serene instrument om hen na een uur het zwijgen op te leggen. • Veto wenst u een veilige Valentijn.

Veto 20, 17 februari

• De Technische Commissie die moet zorgen dat er volgend jaar een ingangsexamen op papier staat voor geneeskunde en tandheelkunde glijdt zwaar uit bij haar eerste test op de huidige bevolking eerste-kannern. De resultaten liggen lager dan de score bij de proefexamens. Jongelui met een verleden in de latijn-griekse of het katholiek onderwijs blijken het merkkelijk moeilijker te hebben met de proef. De KU Leuven reageert gevat en wil een hoogtestage organiseren voor de sukkeltjes uit de colleges en lycea. De minister van Onderwijs reageert nog gevatter: "Als iedereen zich gaat beginnen voorbereiden is de fun er ook af: het wordt een numerus fixus." Minister Colla reageert het gevast: "Hallo, ben ik bij de artsensyndikaten? Zeg, wat vinden jullie van..."

Veto 21, 24 februari

• Het getouwtrek tussen de universiteiten en hogescholen omtrent kinesiterapie duurt maar voort. Minister van Onderwijs Luc Van den Bossche (SP) — het gekisbeis meer dan beu — neemt dan maar een beslissing zonder naar de betrokken partijen te luisteren. • Het sorteergedrag van de Leuvense studenten is dan weer een heel stuk beter dan dat van Van den Bossche, blijkt uit een studie van de Dienst Studentenvoorzieningen over afvalbeheersing. Uitslovers. • "Ontwikkelingsamenwerking is helaas niet meer en vogue," klagen de organisatoren van Student Aid. De opbrengst van 1997 wordt dan gok integraal geïnvesteerd in haarverf, piercings, Vans, en een Daft Punk-remix van het Student-Aidlied.

worden door Japannertjes die in het Holiday Inn logeren, wordt het plan om er een vijftigmeterbad van te maken opgeborgen.
• Binnen de KU Leuven is de Internationale

installeert de neomodernist Dorian Molina

Onderwijsraad. In een semestersysteem komen de treinen tenminste op tijd. • Tijdens de Wereldboekendag evoceren zes poëten van het Oost-Brabantse collectief 'Mengmetaal' een gedicht tijdens een performance op het Ladeuzeplein: er zijn slechts weinig toeschouwers nodig om veel te kunnen zeggen.

Veto 29, 5 mei

• De migranten hebben het nog steeds heel moeilijk. De kansengelijkheid blijft al aanwezig in de kleuterklas. Het voorstel om de witte krijtjes te vervangen door gekleurde wordt gereputeerd door een

kontroversiële Vlaamse partij: "Als het bord maar zwart blijft." • Kulturele drempels verhinderen een massale deelname aan de fakkeltocht van de VU-jongeren tegen kansarmoede. Vooral de kwestie van het bestaansminimum wordt door de organisatoren onder de aandacht gebracht: "Kan je bij vijftien deelnemers überhaupt van een fakkeltocht spreken?" • Veto manifesteert een laatste demokratiserende stuiptrekking, en schrijft hopelijk haar laatste katern over numerus clausus. Het beperkte aantal kolocentimeters verhindert evenwel het weergeven van genuanceerde standpunten. "Er zijn al veel meer standpunten dan de gezondheidzorg eigenlijk aankan," aldus het redactioneel.

Veto 30, 12 mei

• Om het met de burgemeester van Pisa te zeggen: "Even iets rechtzetten."

Bart Eeckhout
Joris Janssens

dag van de Verdraagzaamheid enkel een succes te noemen als je bedenkt dat niemand er iets op tegen heeft dat die dag überhaupt georganiseerd wordt. • Mauro Pawlowski van Evil Superstars geeft toe dat hij zijn kleingeld in zijn neus bewaart. Daarmee levert hij het totnogtoe beste argument tegen het gebruik van de protonkaart.

Veto 25, 24 maart

• Gezien het feit dat de rektor meer kaas heeft gegeten van Telenet Vlaanderen dan van patatten en porei, wordt het plan om op het Termunckveld een moestuintje te planten afgeschoten ten voordele van een heus wetenschapspark. Een afspraakje achter de schermen met de vzw Natuurreservaten dringt zich op. • Een troepje archeologen zet de premilleniaanse doemdenkers een neus middels een eenvoudige proefleuf op de Grote Markt: "Blijkbaar werden er in de dertiende eeuw ook al lijken begraven." De reactie van de doemdenkers blijft niet lang uit: "Het gaat hier om lijken van meer dan zevenhonderd jaar oud, en niet om onschuldige kleine meisjes van zes." • De numerus clausus is een feit. • Of om het te zeggen zoals de Romeinse soldaten tegen Christus op de Kalvarieberg: "Even iets rechtzetten."

Veto 26, 14 april

• De KU Leuven trekt het kine-massagelaken naar zich toe, maar ziet zich wel verplicht om de vraagstukken uit de godsdienstwetenschap tot keuzevak te degraderen, om het levensbeschouwelijke pluralisme van de opleiding kinesiterapie te waarborgen. Een *even more* relaxte visitatie-kommissie stelt daar een vak meditatieve yoga tegenover. Rektor Oosterlinck replieert gevat: "We hebben dan wel gewonnen, maar er is geen enkele reden om nu te gaan zweven." • Stilleven met kut en peer: het kunstparcours 'Nature Morte??' onderzoekt de relatie tussen kunst en ekologie. In een opwelling van interdiskursiviteit

een fosfaatvrije box Brillozeep in de Centrale Bibliotheek. Dé publiekstrekker wordt echter het werk van Hermelino S., die op het Ladeuzeplein onbetamelijke dingen doet met de boom van de aan Aids overleden Keith Haring. • De Werkgroep Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving van de Sociale Raad komt tot de konklusie dat er te weinig vrouwen participeren in de Werkgroep Vrouw-Man-Universiteit-Samenleving van de Sociale Raad.

Veto 27, 21 april

• Een aantal zachte weggebruikers — die een kruispunt bezetten tijdens het spitsuur — wordt hardhandig verwijderd door de ordehandhavers. • Huilen met de pet op: enkele Gentse NSV'ers krijgen meteen daarop een aanval van post-68-paranoïa, en trekken met traangas naar een 'links jeugdhuis.' • Ubi sunt? De middeleeuwse vesten worden bedreigd door de werken aan de Naamsepoort. Terwijl niemand er zich vragen bij stelt waar de tien jaar geleden zo populaire Millets gebleven zijn. • Zoals die andere kunstenaar Christo al deed met het Rijksdaggebouw in Berlijn, pakt de enige serieuze VTK-ploeg — in jaren, zo fluisteren kwatongen — het gebouw van Alma 3 in. De dekaan toegepaste wetenschappen, pas verjaard, maakt daar meteen een eind aan, en dankt de studenten "voor deze aardige attentie." Iedereen is het erover eens "dat ze dat echt niet hadden moeten doen."

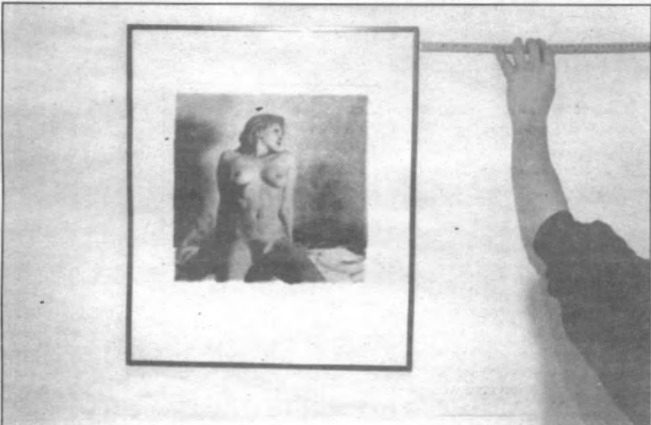
Veto 28, 28 april

• Een opmerkelijke studie wijst uit dat één op tien studenten tijdens de eksamen wel eens slikt. Van kwaad naar erger: de vegetarische Almaschotels, kalmeermiddelen, captagon en in een enkel geval ook drie degens. Pikante anekdote: een student die zijn nek durfde uitsteken op het examen werd door een totaal upgefucte kollega uit zijn lijden verlost, omdat laatstgenoemde dacht dat hij op giraffenjacht was. • Zoals alles in het leven hebben semestereksamen voor- en nadelen, zo blijkt uit het genuanceerde advies van de

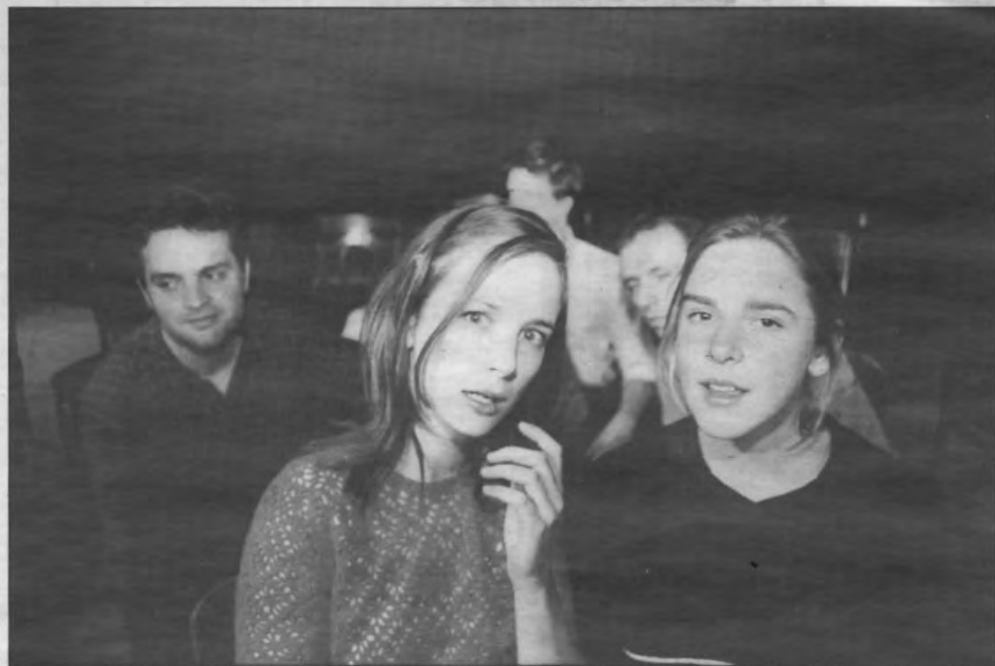
Veto was dit jaar:

Axel Aerden, Jens Aerts, Dirk Bernard, Lien Bielen, Quinten Boijen, Dietmar Bosmans, Ann Bries, Michiel Bruynzeels, Günther Convens, Phillip Coucke, Peter Creemers, John Dams, Wendy Danko, Katrien Darras, Benny Debruyne, Annemie Deckx, Hans Declercq, Filip De Keukeleere, Yves De Muyter, Steven De Rie, Wim De Rop, Bart De Schrijver, Guido Devadder, Bruno De Vos, Ludwig Deweghe, Henk Dheedene, Peter Dhondt, Guy Dresselaers, Steven Dupont, Bart Eeckhout, Steven Eggermont, Serge Franchoo, Veerle Fraters, Dieter Geeraert, Raf Gerits, Eusthafia Giakoukakis, Filip Gilsemans, Jan Govaerts, Martijn Graumans, Gweirdo, Joost Helsen, Stefan Huber, Ickzell, Frank Indestege, Kris Jacobs, Joris Janssens, Koen Joly, Anja Kovacs, Birgit Kersbergen, Evert Kets, Jozefien Kiekens, Edwin Kreulen, Thierry Laenen, Jan-Frans Lemmens, Goedele Leyssen, Jeroen Lissens, Tom Luyckx, Gianni Loosveldt, Peter Maertens, Nele Mariën, Steven Meert, Gert Meesters, Kristien Michiels, Tom Michiels, Jurgen Minnebo, Jo Moens, Dorian Molina, Bart Mollé, Henk Neuckermans, Sofie Overstijns, Lorin Parys, Walter Pauli, Peties, Ivan Put, Ivan Rocabado, Olivier Remy, Rut Reynaerts, Frank Ribbens, Peter Roelens, Steven Schoorens, Hans Secuws, Florencio Simoes Junior, Michael Simonis, Superdiscount, Henk Thomas, Steven Tiesters, Pieter Traetsaert, Urban Species, Nele Verhaeghe, Hannelore Van de Broek, Pieter Vandekerckhove, Hans Vandenabeele, Katrin Vandenbosch, Clara Van Den Broek, Wim Van der Meerschs, Greetje Van De Velde, Pieter Van Heck, Wanne Van Hemelrijck, Mieke Van Thielen, Tom Van Thielen, Tine Verhaert, Tim Vermeir, Roel Verniers, Nathalie Vermime, Michiel Verweij, Frank Vlaene, Nathalie Willems, Alexander Witpas, Frouke Wouters, Kurt Wouters, en u.

Iemand als u die meestal vliegt

Gel: een familie komt elk jaar samen in het moederlijk pension om kerst te vieren. De gesprekken tussen moeder, dochter en twee zoons worden evenwel beheerst door de mysterieuze moord op de vader een paar jaar geleden. De gesprekken lopen stroef, want eigenlijk weet niemand zich nog iets te herinneren van de vader des huizes. Een mooi maar weinig origineel uitgangspunt voor een toneelstuk, vond ook de auteur van 'De Vliegenger', Wanda Reisel. Dus laat ze in het begin van het tweede bedrijf een piloot uit de lucht vallen, die de gebrekkige communicatie in het uiteengevallen gezin blootlegt. De Vereniging maakte van Reisel's 'Vliegenger' een leuke voorstelling die deze week het Stuc aandoet.

"Wij hopen met deze voorstelling mensen ervan te overtuigen dat Wanda Reisel een zeer grote schrijfster is", aldus Philippe Vandeweghe, dramaturg van De Vereniging. Vandeweghe staat met zijn waardering voor het in omvang bescheiden oeuvre van Reisel alleszins niet alleen. Haar roman 'Baby Storm' staat dit jaar op het nominatielijstje voor de prestigieuze Libris Literatuurprijs, tussen gekanoniseerde kanonnen als Claus en Van der Heijden. De jury prijst Reisel — van opleiding regisseur — voor haar "bizarre dialogen en hilarische situaties" enerzijds en "de serieuze ondertoon" anderzijds. Die omschrijving geldt ook voor 'De Vliegenger'. De combinatie van tragisch realisme en absurditeit doet denken aan Harold Pinter, terwijl de plotontwikkeling — een beperkt aantal personen wordt op de plaats van de misdaad vastgehouden — ook iets met Agatha Christie en aanverwanten heeft. Ergens op de achtergrond zingen de allergrootsten mee: sinds 'Hamlet' zet niemand

nog straffeloos een vadermoord in scène. Genoeg elementen om na de Nederlandse toneelgroep 'Carroussel' in 1990 nu ook de Vereniging aan te zetten tot een encensering. De Vereniging is in alle opzichten een jong gezelschap. Eigenlijk is het de voortzetting van het inmiddels opgeheven 'Salon', het teateratelier van Sam Bogaerts en het NTG. Bedoeling was jonge acteurs te laten werken zonder de molesten van produktiedwang en voorstellingsschema's rond de nek, maar 'Het Salon' kon vooral sjarmeren door de eigenzinnige en ongedwongen omgang met het toneel-repertoire. Het is die brede kijk op theater die De Vereniging van Het Salon geërfd heeft. Romans worden bewerkt, teksten zelf geschreven, toneelstukken worden met een zeer persoonlijke visie vertaald, herwerkt en gespeeld. Na Het Salon in 1993-1994 was er het daaropvolgende jaar 'Merg' van Judith Herzberg en vorig seizoen werd de roman 'Ferdurdurke' van Gombrowicz in toneel omgezet.

Laken

In 'De Vliegenger' staat het titelpersoonage uiteraard centraal. Veel introductie krijgt zijn vreemde verschijning niet. Wellicht tegen een boom geknald omdat hij een boek van Rilke aan het lezen was tijdens het vliegen. En daar staat hij dan: een mitische figuur met de allures van een gevallen Icarus: "Ik vloog boven Afrika, net nog boven de Middellandse Zee een paar minuten geleden. Roete kwijt, technische problemen, onbelangrijk, de kist gebroken, mijn been gebroken." De vliegenger trekt al vlug het laken naar zich toe. Günther Lesage licht dit toe in De Morgen (25/4): "Zijn aanwezigheid maakt heel wat los in het gezin, zonder dat hij er iets voor hoeft te doen. Zo merk je dat vooral de vrouwelijke personages plots heel veel te vertellen heb-

ben tegen deze onverwachte gast. In een soort projectie in verband met het feit dat ze niet met elkaar kunnen spreken. De vliegenger wordt daardoor een surrogaat voor de vader."

'De Vliegenger' is vooral het project van Günther Lesage. Lesage — eerder dit jaar ook al schitterend in 'Demonen III' van die andere jonge teatergeweldenaars 'De Roovers' — was op zoek naar een stuk over een "thema dat al vaker is aangesneden, maar dat mij mateloos boeit: de diskommunikatie tussen mensen." De acteur verzamelde een viertal jonge gezellen rond zich. Twee ervan — 'Kakkewiet' Adriaan Van den Hoof en Tine Embrechts — moeten hun laatste weken nog volmaken op Studio Herman Teirlinck; de twee anderen, Koen De Graeve en Kristien Van Pellicom hebben dat vorig jaar pas gedaan. Koen Vermesen, student Kulturele Studies, mocht stage

Naar goede jaarlijkse gewoonte moet je in Leuven in juni niet alleen examens afleggen, maar kan je ter afwisseling en ontspanning ook gratis een filmpje meepikken in Stuc. Op het terras van de Stuc-bar kan je dan op maandag, woensdag en vrijdag bij valavond gaan kijken naar een reeks films die rond een bepaald thema worden samengebracht. Daar zitten vaak ongekende pareltjes bij, maar ook grote oude kaskrakers, die leuk zijn om (nog) eens te zien.

Terrasfilms in Stuc

Dit jaar gaan de terrasfilms de romantisch-komische toer op. Anne Quirynen van de Filmfabriek selecteerde een aantal bitterzoete komedies die je vanaf twee juni kan gaan bekijken. Verdere info over de eksakte data krijg je bij Stuc, en daar wordt ook meer zekerheid geboden over de programmering zelf. Een van de bekendste en meest recente films is 'Muriel's Wedding', misschien iets minder bekend dan 'Four Weddings and a Funeral' maar zeker zo leuk. Wie niet uitgekoken raakt op het huwelijk kan dan ook nog naar 'The Wedding Banquet' (1993) van Ang Lee, een zeer spitsvondige komedie over identiteitsverwarring op zowel cultureel als seksueel nivo. Wie 'Eat, drink, Man, Woman' van dezelfde regisseur heeft gezien weet dat de grote levensvragen er licht verteerbaar geserveerd worden, tus-

lopen bij De Vereniging, en getuigt: "Een regisseur was er niet echt. De Vliegenger is een hecht groepswerk. Over de uiteindelijk vormgeving werd door de hele groep meebeslist."

Buis

Die vormgeving is heel bijzonder geworden. Vermesen legt uit: "Wanneer het publiek binnenkomt, staan de vijf acteurs op een rij. Twee ervan houden een buis vast waarop kaartjes zijn bevestigd met een rol uit het stuk op. Een onschuldige hand uit het publiek kiest een kaartje en beslist zo welke rol degene die de buis vasthoudt, krijgt. De rolverdeling blijft wel seksgebonden: de vrouwelijke acteurs verdelen de twee vrouwrollen, voor de drie mannen geldt hetzelfde." Een leuk idee, maar de vraag is of dat ook wel werkt in de realiteit. "Die wilkeurige rolverdeling is geen abstract concept dat op voorhand werd vastgelegd. Eerst was er wel een strikte rolverdeling, maar op een bepaalde fase in het repetitieproces werd even geëxperimenteerd met een andere verdeling, en dat gaf een heel verrassend resultaat. Bovendien is het zo dat Reisel haar tekst volstopt met verwijzingen naar het toneelspel als dusdanig, een beetje zoals Gerardjan Rijnders. Door de nadrukkelijk toneelmatige aanpak van De Vereniging is er een nauwere relatie tussen de tekst en de presentatie ervan," aldus nog Vermesen.

De pers was minder entoesiast over het opzet van 'De Vliegenger.' Niet dat de voorstelling wordt afgebroken, maar toch klinkt in de meeste recensies dezelfde kritiek door. Het spelletje met de rolverdeling is niet meer dan een gimmick, waarvan de aantrekkingskracht na een tijdje niet meer werkt. De tekstbehandeling blijft oppervlakkig omdat de acteurs hun rol niet psychologisch kunnen uitdiepen, zo klinkt het. Ten onrechte, vindt Vermesen: "Alsof acteurs niet in staat zouden zijn zich op verschillende rollen tegelijk te concentreren. Bovendien krijgen ze in elke voorstelling een spiegel voorgehouden, omdat ze een ander aan de slag zien gaan met een karakter dat zij misschien de avond tevoren helemaal anders benaderd hadden. Die afwisseling houdt het voor iedereen boeiend, en die frisheid straalt af van de voorstelling."

Katrien Darras
Bart Eeckhout

'De Vliegenger' van De Vereniging komt enkel op dinsdag 13 mei naar Stuc in Leuven. Een kaartje kost je 200 of 300 frank.

sen de noedelsloep en aangebakken tofu door.

Daarnaast werden een aantal klassiekers nog eens afgestoft: een must voor wie gratis in zijn filmcurriculum heeft, een opfrissing van het geheugen voor de anderen. 'The African Queen' (1951) van John Huston met Katherine Hepburn en Humphrey Bogart, 'Bringing up Baby' (1938) van Howard Hawks met Cary Grant als suffe paleontoloog en 'Some like it Hot' (1959) van Billy Wilder met een wulps Marilyn Monroe, die bijna van het doek gespeeld wordt door haar 'konkurrente' Tony Curtis en kompaan Jack Lemmon, zijn absolute klassiekers te noemen.

Tout une Nuit' (1982) van Chantal Akerman en 'Les Nuits de la pleine Lune' (1984) van Eric Rohmer bewijzen dat ironie en understatement geen eksklusief angelsaksische aangelegenheid zijn en natuurlijk mocht dan ook de verrukkelijke farce 'Mujeres al Borde de un Ataque de Nervios' (1988) van Pedro Almodovar niet op het appél ontbreken. Deze laatste behoeft alvast geen krans. Tot slot is er 'Zuckerbaby' (1984) van Percy Adlon, de man die met 'Bagdad Café' (1988) heel wat bekendheid verwierf. Marianne Sägebrecht speelt in beide films de hoofdrol, en in 'Zuckerbaby' is zij de vleesgeworden ferme fatale die in een kleurig decor en bizar verhaal haar proletarische droomprins-metrobestuuerder weet te verleiden. Onweerstaanbaar.

(ab)

COCKTAIL-PROVENCE

Een Franse taalvakantie in de zonnige Provence voor studenten tussen 18 en 23 jaar
2-14 september
Inl. & broch.:
CREA-LANGUES/KREATA
Kon. Albertlaan 32 - 3360 KORBEEK-LO
Tel. 016/46 35 92
ook progr. voor volw. vanaf 18 jr.
van juni tot sept.

Slagerij Van Laere P.

VRAAGT:
STUDENTEN (M/V)
VOOR VERKOOP IN WINKEL
OP ZONDAG.
Zich persoonlijk aanbieden
Brusselsestraat 96/98
3000 Leuven.
(winkel gesloten op dinsdag en woensdag)

Warre Borgmans regisseert 'Raket naar de maan!' van Cliff Odets

"Alles wat gezond is, is persoonlijk"

In 1995 kreeg Warre Borgmans op het Nederlands-Vlaams Theaterfestival de Louis d'Orprijs voor de beste mannelijke hoofdrol als Simon Harford in 'Rijkemanshuis' van Eugene O'Neill, een produktie van Het Zuidelijk Toneel. Vorig seizoen debuteerde hij als regisseur met het prachtige 'Uit liefde voor Marie Salat' en nu staat hij weer paraat om zijn tweede regie — een Malpertuisproduktie — af te schieten... als een raket. Zo wordt althans in de titel beloofd.

Clifford Odets (1906-1963) is een Amerikaans auteur die in de annalen van de theatergeschiedenis furor maakte met maatschappijkritische thema's waarin de familie centraal stond: emotionele rust, fundamentele waarden en persoonlijke zingeving. Zijn personages komen meestal uit de middenklasse, een klasse die in echte kristijd ook niet langer kan ontsnappen aan de ellende die een economische crisis met zich meebrengt. In de tijd waarin Clifford Odets zijn verhalen situeert, ontkwamen zij ook in de Verenigde Staten niet aan een verslindende strijd om een luttel bestaan. Ze gaan op zoek naar een uitweg, meestal een indi-

viduele uitweg, meestal omhoog, af en toe op de rug van de ander. 'Fout', is de boodschap van de auteur, want alleen als kollektieve kracht hebben zij een kans.

In 'Raket naar de maan' werd het familiethema ingewisseld voor een driehoeksverhouding en de huiskamer voor een kapsalon. We wisten reeds dat Malpertuis geen vaste spelersgroep heeft, en dus waren er mogelijkheden te over om de samenstelling van de groep aan te passen aan het stuk, in plaats van andersom. Een mogelijkheid ook om acteurs als Pol Goossens (Thuis) en Johnny Voners (F.C. De Kampioenen) uit hun rol van 'underdog' te halen. Zo kunnen ze

bewijzen wat ze live waard zijn. De rest van de bezetting bestaat uit Karen Vanparys, Gert Lahousse, Anne Denolf, Ludo Hellinx en Alexander Van Bergen.

Het stuk speelt zich dus af in en rond een tandartsenpraktijk. Na 'Marie Salat' komt ook hier weer een zelfbewuste vrouw op de voorgrond: Cleo, een jonge aantrekkelijke vrouw van lichte zeden die het hart van de zachtmoedige tandarts Ben Stark op hol doet slaan. Belle, de vrouw van Ben, heeft haar kind verloren bij de geboorte en kan geen kinderen meer krijgen. Ze uit haar frustraties in een voortdurend klagen, vitten en achterdocht, wat bij Ben de liefde voor zijn Cleo alleen maar doet toenemen. Met andere woorden: er zit sleet op het huwelijk.

Een huwelijk heeft natuurlijk ook een schoonvader, en deze — mijnheer De Prins (Johnny Voners) — gooit alleen maar olie op het vuur door Ben duidelijk te maken dat hij niet meer is dan een pantoffelheld. Mijnheer De Prins doet dit niet alleen omdat hij overtuigd is van zijn gelijk. Zijn relatie met zijn dochter is na het overlijden van zijn vrouw nooit meer hetzelfde geweest. Zijn dochter kan dus best wat tegenwind gebruiken. Zij krijgt die dan ook, en nog veel meer dan dat. Ben deelt name-lijk zijn tandartsenpraktijk met een aantal kollega's. Zo is daar Phil Cooper, de drommel die — gegrepen door een depressie omdat er geen klanten meer komen — de hele tijd door naar de fles grijpt.

Nu, onder het motto "alles wat gezond is, is persoonlijk", veroverft Cleo in een mum van tijd Ben — "ik geloof alles wat je me wilt laten geloven" — die zo voor het eerst het gevoel krijgt dat iemand echt in hem geïnteresseerd is. De verdere afwikkeling was evenwel een beetje voorspelbaar. Er blijkt inderdaad voldoende konfliktmateriaal voorhanden om zonder kleerscheuren het einde te halen, alsook wat maatschappijkritiek en de nodige relativerende humor en ironie om dat einde op een aangename manier te halen, maar om daar wild van te worden, neen, daar konden zelfs de verrassend puike akteerprestaties niet voor zorgen.

Liën Bielen

Op woensdag 14 mei kan je Teater Malpertuis om 20.00 u in de stadsschouwburg voor 400 frank naar de maan zien vliegen (eat your heart out, Mark Peeters!).

Nieuw West met 't Stuk dat... stuk is' in Stuc

Er staat een paard in de gang

Het venijn van het Stuc-seizoen zou wel eens in de staart kunnen zitten. Op de einddag kan kennis gemaakt worden met 'Het stuk dat stuk is', waarin de Nederlandse teaterpunks van De Stichting voor Plotloos Drama Nieuw West het vulgaire volkstheater van 'De Jantjes' koppelen aan Céline. De pers bij onze noorderburen, toch van geen kleintje vervaard als het daar op aan komt, noemde de voorstelling "grof, banaal, uitdagend, controversieel, geestig en poëtisch". Echt iets voor u, kortom.

Nieuw West vertrok bij 't Stuk...' vanuit het legendarische volkstoneelstuk 'De Jantjes' van Herman Bouber, een waanzinnig populair muzikale revu over drie matrozen ('Jantjes'). Van het oorspronkelijke stuk werd enkel de setting (afwisselend in het oosten, op zee en in de thuishaven), de personages (Dolle Dries, Blauwe Toon en Schele Manus) en het plat Amsterdamse aksent overgehouden. De tekst is evenwel een ruwe samenstelling van fragmentjes uit het werk van de Franse schrijver Céline (herinner u zijn 'Voyage au bout de la Nuit') en van eigen bespiegelingen over maatschappij en kunst. Als je die uitspraken in de mond legt van drie ruwe zeebonken

— gespeeld door Marien Jongewaard, Willem De Wolf en Ton Kas — levert dat al snel een spervuur van vloeken en schelden op. Wie niet weg is, is gezien bij Nieuw West. Gerardjan Reijnders, spraakmakend teatermaker bij Toneelgroep Amsterdam krijgt voor één keer zelf lik op stuk. Bij de scheldkanonnade die Reijnders over zich heen krijgt ("Queen van de slijpstream, prostaatklerkleptomaan", verwijzing naar Reijnders's seksuele geaardheid) verbleekt zelfs het klassieke "kut, kut, kut" waarmee hijzelf zijn klievige teaterrecensent Liefhebber het gelijknamige stuk laat openen.

De storm die Nieuw West over het theaterlandschap jaagt, heeft uiteraard meer te bieden dan wat laagbijdegronds scheldwoordenlangeren. In het eerste deel krijgt het publiek een aantal diepzinnige beschouwingen bij leven en dood en bij het menselijk tekort te verwerken. En gescholden wordt er zelden zonder reden. De Jantjes zitten met een ei, en waarom zouden ze dat dan maar niet in het gezicht van de goede smaak gooien? Nieuw West wil best toneel spelen, maar enkel op scène. Het zijn de vertolkers van het trendgevoelige discours dat daarmee moet gepaard gaan die ontmaskerd en genadeloos terechtgesteld worden. Ook dit is nochtans theater over theater, maar dan zonder de interdiskursieve pomotruuks. In één moeite werd afgerekend met het intellectueelistische sérievus van het artistieke vertoog en daarbij worden de grenzen van de politieke korrektheid (gelukkig) niet gespaard.

Het publiek blijft evenmin buiten schot. De toeschouwers zitten aan lange tafels bij elkaar in de gelagkamer van het volkslogement. Een meisje van een jaar of tien brengt op geregelde tijdstippen het bier aan. De geur is die van verschaalde uitjes in het zuur, tabaksrook en leverworst, de belichting even troosteloos als in een havenkroeg op zondagmiddag. Nieuw West maakt, net zoals die andere knaller van het teaterseizoen 'Bernadette', op een erg legitieme manier gebruik van de structuur en de beeldtaal van het volksvermaak, maar de bedoeling is helemaal anders. Waar het in 'Bernadette' draaide om het zich laten meeslepen door die blitse kerniswereld, blijft het zeemansverdrift van de Jantjes duidelijk een vervreemdend vehikel om een boodschap over te brengen over het kortstondige leven en de eeuwige kunst.

Het valt af te wachten of die aanpak ook werkt bij het Vlaamse publiek, dat toch niet echt bekend is met de 'Jantjes'-traditie en wellicht ook niet elke verwijzing naar de Nederlandse teaterwereld kan vatten. Het oordeel wordt ongetwijfeld geveld aan het eind van het stuk, waar de toeschouwers worden uitgenodigd voor een polonaise. Die polonaise kan dan in één ruk overlopen in het traditionele eindfeest dat om elf uur in gang geschoten wordt. Achter de draaitafels wordt ondermeer DJ Low verwacht, eerder al graag geziene gast op fuiven in Stuc en Beursschouwburg. Van André Hazes tot drum & bass op een uurtje tijd, zo hoort dat tegenwoordig.

Bart Eeckhout

't Stuk dat stuk is' van Nieuw West sluit het Stucseizoen af op donderdag 15 mei, om 20.30 u. Toegang tot de Stuczaal kosten 200 en 300 frank. Het eindfeest in diezelfde Stuczaal begint om 23.00 u en is gratis.

Voordeliger reizen kan écht niet.

Promotionele reisformules heel het jaar door.

Exclusieve 'luchtvaart'-trein'-bus' tarieven voor studenten en jongeren.

Dé laagste luchtvaartprijzen wereldwijd voor iedereen.

Airpans en around-the-world tickets.

Last minute aanbiedingen.

Dé voordeligste citytrips en verblijven 'à la carte'.

Rondreizen met internationaal karakter.

Aantrekkelijke huurwagenformules.

Studenten- en jongerenkaarten.

Annulerings- en reisbijstand-verzekeringen.

Connections Leuven
Tiensestraat 89,
3000 Leuven
TEL.: 016/29.01.50
Ook te Antwerpen, Brugge, Brussel, Gent, Liège,
Louvain-La-Neuve, Mechelen, Mons, Namur en Turnhout.

Connections Hasselt
Bolemerkat 8,
3500 Hasselt
TEL: 011/23.45.45

TELE sales: 02/5500.100 ☎

“Het leven is nogal veel informatie om te verwerken”

Rudy Trouvé is een bezig bijtje. Ondertussen heeft hij al meer groepjes opgericht dan de meeste muzikanten ooit platen verkopen. Na zijn wilde avonturen met gouden kalf dEUS, ging hij jazzy-eksperimenteel met Kiss My Jazz. In afwachting van nog drie andere platen die hij dit jaar wil uitbrengen, staat de lo-fi sentimentele popnoise van Gore Slut eventjes centraal, waarmee hij op 28 mei de aftrap zal geven voor het konsert van de trippy Noorse postmetalgoden van Motorpsycho. De lijn die al zijn groepjes samenhoudt, is het Heaven Hotel. Wat dat wel mag zijn, licht Trouvé zelf even toe.

Rudy Trouvé: «Op de kunstakademie had ik het plan opgevat om met een paar vrienden in een huis te kruipen, kunst te bedrijven en in groepjes te spelen. Met de bassist en de drummer van Gore Slut ben ik dan aan het Koningsplein gaan wonen, in het Heaven Hotel, een huis dat vroeger een beroemd bordeel was — met blacklights en een heel groot bad. Met diverse groepjes hebben we daar non-stop gerepeteerd, alle mensen die in Antwerpen met muziek bezig waren zijn daar komen jammen. Ongeveer een jaar hebben we het daar uitgehouden, tot de discussies omtrent wie nu de afwas moest doen nogal heavy werden. Op den duur kwam daar ook zoveel volk langs — vrienden en vrienden van vrienden — dat het allemaal nogal zoek is geraakt.»

«Nu is Heaven Hotel iets waarmee we die groepjes naar buiten presenteren. Je ene plaat maakt reclame voor je andere. Ik hoop dat dat uiteindelijk een eigen labeltje wordt, voor platen, tentoonstellingen, videotoestanden en dergelijke.»

Veto: Wat betekent Gore Slut?

Trouvé: «Vulle teef.»

Veto: Waarom noemt iemand zijn groepje 'Vulle teef'?

Trouvé: «Ik wilde vroeger een elektrisch kamerorkest maken met vier gitaristen, een beetje zoals Fred Frith, en dat zou Gore Slut heten. Uiteindelijk heb ik die naam dan maar gekozen voor een groepje dat al bestond, omdat het lawaai maakt, maar uiteindelijk wel sentimentele liedjes zijn. De noiselaag is voor het contrast.»

Veto: Wat is de ambitie van Gore Slut?

Trouvé: «Verder plaatjes blijven maken. Ik

wil niet te lang toeren, want ik word daar stapelzot van. 't Moet plezant blijven. En muziek is toch een vorm van zelfdefiniëring en iets om je problemen wat aanschouwelijker te maken. Als dat dan een bron van inkomsten wordt, dan bestaat het risico dat je er een akkoord gaat uitlaten om het toegankelijker te maken.»

Eergevoel

Veto: Het is toch leuk om van je muziek te kunnen leven?

Trouvé: «Ik weet dat niet, dat hangt af van je karakter. Sommige muzikanten zien hun groep als een job, en die haalden daar ook een zeker eergevoel uit.»

Veto: Al je groepjes voorzie je ook van artwork. Zowel je muziek als je schilderijen houden een beetje het midden tussen kunst en entertainment.

Trouvé: «Ik maak gewoon wat ik graag maak. Ik hou niet zo van dingen die gemaakt worden om er achteraf een uitleg over te kunnen verkopen. Ik ben het zotst van muziek die een drive heeft, of een songstructuur, maar die ook niet meteen weggevoertjes zijn. Kunst is zo'n gevaarlijk woord, dat wordt nogal snel een uithangbord.»

Veto: Dat is trouwens altijd een verwijt aan dEUS geweest. De Engelse boekjes noemden jullie 'arty-farty wankers'.

Trouvé: «De Engelsen vinden iets nogal gemakkelijk heel arty-farty. Als je van het vasteland komt is 't al zover. Plus, al die Engelse groepjes zijn al bezig met hun podiumprésence en hun kleding voor er een hond van gehoord heeft. Je voelt dat dat land een beetje in een crisis zit, en dat je als jonge gast kan gaan studeren voor dokter, advocaat of een popgroepje beginnen. Heel carrière-overwogen, allemaal.»

Veto: De sociale toestand is er natuurlijk ook niet echt rooskleurig. Misschien is het voor jou wel een luxepositie om buiten de muziekindustrie te kunnen meedraaien.

Trouvé: «Mocht ik willen meedraaien, dan zou ik het nog niet kunnen. Als ik een maand moet toeren word ik zo zot als een deur.»

Veto: Wat betekent artistieke integriteit voor jou?

Trouvé: «Proberen om het juiste moment de juiste beslissing te nemen, en geen stomiteiten uit te halen. Met dEUS hebben we wel ooit een nummer aan Citroën gegeven, maar we zaten zonder kamionette, en die wilden ons dat geven. Als ge zonder broek zit, en een of ander bedrijf wil u een broek geven, dan valt dat te overwegen (uit de

(foto Ann Bries)

scheur in Trouvé's bilnaad valt af te leiden dat het voorafgaande statement een aanbod impliceert, nvdv). Ze hebben ook 'Suds & Soda' gevraagd voor de soundtrack van 'Highlander IV', maar dat hebben we afgeslagen. Op zich is dat wel cool, maar toch ook een

beetje genant.»

Veto: In je bio noem je Motorpsycho als een van de invloeden voor Gore Slut. In de muziek wordt dat niet echt duidelijk, maar je zit wel op hun label, en je gaat samen op toernee. Is dat dan geen toegeving aan de industrie?

Trouvé: «Nee hoor, met die bio hebben we destijds een platencontract gezocht. Toen luisterden we allemaal intensief naar Motorpsycho, en we hebben ook naar hun label een demo gestuurd. We maken alleen platen voor labels die ons interesseren.»

Veto: Welke andere groepjes heb je nog op stapel staan?

Trouvé: «Eind augustus zou de nieuwe van Kiss My Jazz moeten uitkomen. Dead Man Ray zou ook nog voor dit jaar moeten zijn, en dat is vrij toegankelijke pop, die nogal geïnspireerd is op de experimentele pop van begin jaren tachtig, met een leukere kadans erin. Lionel Horowitz and His Combo, is dan weer een kleuterachtige mengeling van jazz met postmodern experiment à la Tortoise.»

Veto: Ben je niet een beetje schizofreen?

Trouvé: «Nee, ik heb een grote platenkollektie, en daar haal ik inspiratie om verschillende dingen te maken.»

Veto: Waar luister je nu zoal naar?

Trouvé: «Heel simpel, al een maand zet ik 'Lost Blues and Other Songs' van Palace Brothers op. Ik hou van de beeldje die Will Oldham in zijn teksten oproept. Hij is in dit nummer heel de tijd aan het zeveren over een griet waarmee hij op het strand ligt, maar dan over hoe slecht zij er wel uitziet. Normaal wordt er in een liedjesliedje niets gezegd als de griet in kwestie lelijk is. Zo van 'ge ligt al een een hele dag in de zon en toch is je huid nog spierwit, zware sir-

(foto Ann Bries)

Realiteit overtreft fictie te L.

Ind april gaven enkele jonge Leuvense striptekenaars het beste van zichzelf in een performance op de zolder van het Oratorienhof, een geslaagde mix van mime-kunst en monsters. Wij maken van de gelegenheid gebruik om nog een paar 'sympathieke alledaagse observaties' van Bart Schoofs te publiceren.

1. "Voor mij is 'Familie' de beste soap die er is. Het grote succes heeft ongetwijfeld te maken met de grote herkenbaarheid van de personages en situaties die uit het leven zijn gegrepen. Dat er geen liefdevolle relaties in voorkomen is fout. Zelfs Babette houdt in wezen van haar verloofde. Ook komen de problemen van kinderen van gescheiden ouders duidelijk naar voren en aan de figuur van de pastoor is niks verkeerd. Hij is zeer sociaalvoormend en positief tegenover iedereen. Ik zie dus niet in hoe onze jeugd er morele schade zou van ondervinden. Er zijn veel ergere dingen te zien op dan een blote bil van Babette."

2. "Als de kleine man jullie waarschuwde

voor de gevolgen van het vreemdelingenbeleid, hebt u ons bestempeld als racist en nu zit u met een groot el. Nee, dames en heren politici, wij zijn geen racisten, maar wel realisten. Als jullie zo verder doen en niet willen luisteren naar de arbeider, dan staat er nog veel onheil te wachten."

3. "Lezer E.M. uit Haasrode ergert zich aan de lacht van Sabine De Vos in 'De Droomfabriek'. Ik vind Sabine De Vos de liefste, de schattigste, de sjarmanstte en vriendelijkste presentatrices van de hele wereld. Liefste Sabientje, laat u niet ontmoedigen door lezer E.M. Het is mijn droom ooit nog eens met een vrouw als u door het leven te gaan. We weet wordt mijn droom ooit nog eens bewaarheid?"

4. "Graag wil ik als oudere man het volgende kwijt over het Woodstockfestival. Sinds jaren staat de wereld op zijn kop wegens drugs, seks en muziekfestivals, alsook godsdienstoorlogen. Over Woodstock denk ik het volgende: de toeschouwers zijn varkens, de artiesten een bende brullende apen, klaar om opgesloten te worden in psychiatrische instellingen. Geef ons de mooie liedjes van weleer terug."

al was ik er waarschijnlijk toch stapelzot geworden."

Veto: Probeer je van dEUS los te komen?

Trouvé: «Gek genoeg irriteerde het mij allemaal veel meer toen ik zelf nog in dEUS zat, want toen werd mijn muziek helemaal beschouwd als een hobbyproject van de gitarist van dEUS. Maar het stoort mij wel, ja.»

Veto: Anderzijds krijgt je plaat toch veel airplay dankzij je verleden bij dEUS.

Trouvé: «Ja, maar het is ook wel wat schrijnend dat dat minder met de plaat zelf te maken heeft als wel met het feit dat je in een bepaalde groep hebt gezeten. Ik snap het langs de andere kant ook wel. Ik heb ook Mark Ribot ontdekt omdat hij gitaar speelde bij Tom Waits. Maar soms hangt het wel mijne nek uit.»

Stommitieit

Veto: De grote gelijknissen tussen de hoesjes van dEUS en Gore Slut versterken die indruk wel.

Trouvé: «Ja, dat is door dezelfde mens gemaakt, natuurlijk. Voor mij is het onderscheid echter wel duidelijk: voor dEUS maakte ik specifieke hoesjes, voor mijn andere groepen pak ik bestaande schilderingen, die soms al tien jaar oud zijn.»

Veto: Eksposeer je vaak?

Trouvé: «Vóór dEUS twee à drie keer per jaar, en ik probeer dat nog steeds vol te houden. (zet een andere cd op) Ken je deze groep, Heavy Vegetable? Ik heb daar wel een stommitieit mee aan de hand gehad. Die hebben een fantastisch nummer over

5. "Indien volgend jaar Paus Johannes-Paulus II toch naar ons land zou komen voor de zaligverklaring van Pater Damiaan, zou het mijns inziens beter en goedkoper zijn indien deze plechtigheid niet in Tremelo plaatsvindt, maar in het buurdorp Werchter. Dit om volgende redenen: in de tijd dat Pater Damiaan leefde, was Tremelo slechts een gehucht van Werchter en de jonge Jozef De Veuster liep dan ook in dit dorp school. Verder zijn er te Werchter veel geschiktere lokaties te vinden waarbij geen plantsoenen moeten sneuvelen voor het

plaatsen van tribunes. Ik denk hierbij onder andere aan de weide van het jaarlijkse rockfestival of de grote parking van de tuinbouwveiling. Ook op het vlak van het verwerken van grote mensenmassa's heeft men in Werchter veel meer ervaring."

6. "Als vijftigjarige vader van vier kinderen en zelf gedeeltelijk produkt van Leuven '68 schrik ik van niet veel meer. Zo is bijvoorbeeld 'shit' een uitdrukking waar ik geen opmerkingen meer over maak. Dat Suske en Wiske niet meer van deze tijd zijn, daar kan ik nog inkomen. Groot was echter mijn verbazing toen ik in De Standaard van 28 december in het tekenverhaal van Mr Blueberry een cowboy zag, gezeten op zijn paard, met in de rechterhand een revolver, en zijn linkerhand in de lucht met opgestoken middelvinger en roepend 'fuck you sheriff.'"

Veto wenst u goede eksamens

Kijkt u ook altijd zo uit naar examenperiodes? Die op volle toeren draaiende hersenwallen die vermengen met de luchtdampen van het warme weer. Die metershoge kursussen. Die gesprekjes met de toevallig tegengekomen kennis: en maar opscheppen over wie nog het meest moet blokken. Die donkere nachties waarin je reikhalzend uitkijkt naar een kopje koffie om het uur. Die kritische grens die op een bepaald moment overschreden wordt: het moment op hetwelk u uw te weinig geblokte cursus met een gebaar van moedeloosheid op tafel gooit en zegt "foert, ik ga slapen." U rookt nog een sigaretje, of niet. U luistert nog naar een hip plaatje en zet in een gebaar van wanhopige overmoed uw wekker op een uur voordat de morgen aanbreekt. U slaapt. U droomt slecht. U hoort uw wekker. U voelt zich slecht. U voelt niettemin nieuwe krachten ophorren en begint te herhalen: of — in het slechtste geval — nog een stuk te blokken. U leest en leest en merkt dat u steeds minder tijd hebt om steeds grotere stukken te lezen. U leest steeds

sneller, uw ogen vliegen over de pagina, u leest alleen nog titels, u leest niets meer. U ziet dat u nog 8 minuten of daaromtrent resten om tot bij uw prof te raken. U zet in een moment van stilte voor de storm een leuk plaatje op. U haalt u kastelverhoop op zoek naar kostuum of mantelpak, wast zich als de katjes en sprint gezwind als adelaar van Toledo de Leuvense bergjes op. U bent niet te laat. U gaat binnen. U krijgt uw vragen. De zenuwen vallen van u af. U maakt een goed eksamen. Of een heel slecht. Who will tell the difference. De prof beheert door het lokaal. U gaat door. Graf 13, minuten door de hel. Of de hemel. U gaat buiten, stort tegen de eerste vijf personen die je tegenkomt je hart uit over de onrechtvaardigheid van de prof, de onredelijkheid van de vragen, de onafwendbaarheid van het noodlot; ofwel zegt u gewoond dat u een triple A hebt. Indien dat niet het geval is, loopt u naar buiten, naar het eerste terrasje en bestelt een echte tripel. U besluit de rest van de dag vrijaf te nemen.

(bd)

Wesley Willis, een weirdo die op zijn casio twintig keer hetzelfde nummer staat te zeveren, maar telkens over een andere persoon: Alanis Morissette, Black Sabbath, Paul Young. Ik heb die plaat gekocht, maar lang blijft dat toch niet grappig. Een vriend van mij bekeek dat doosje en zei: "Wel goed, maar ik zou d'r eens naar moeten luisteren als ik wat meer tijd had." Wel, hij heeft gelijk.

Veto: Op de cd van Heavy Vegetable staan acht-entwintig nummers. Doet een beetje denken aan Guided by Voices, die wel eens de koningen van de lo-fi worden genoemd. Ben je ook door hen beïnvloed?

Trouvé: «Ik heb mij niet echt meer ingespannen om naar Guided by Voices te luisteren sinds ik hun optreden op het Lowlands festival heb gezien. Die gast kwam

het podium op met een fles whisky in zijn handen en riep: "Welcome to my trip!"

Veto: Dat hoort er voor hen natuurlijk wel bij. Guided by Voices hebben een speciale roadie die hun gitarist elke vijf minuten een sigaret in zijn mond moet komen steken.

Trouvé: «Zuipen op het podium, daar heb ik niks op tegen. Maar als ze de Jim Morrison gaan uithangen, ben ik niet meer mee. Die zanger was die avond nogal zwaar aan het 'Jim-Morrisonnen'»

Ann Bries
Joris Janssens

Op 28 mei om 20.30 u speelt Gore Slut in de Silo (aan de Vaartkom) in het voorprogramma van Motorpsycho. Kaarten kosten 350 frank en zijn in voorverkoop te krijgen bij JJ Records.

Trouvé

vervolg van p. 13

kels onder je ogen en zo. Waarom doet ge jezelf dat allemaal aan? (lacht) Dat soort teksten kom je niet dikwijls tegen.»

Veto: Leuk aan Palace is, dat al die intrieste nummers eigenlijk over paarden gaan.

Trouvé: «Toch redelijk veel, maar dit is een echt liefdesliedje. Ik heb trouwens ook zelf ooit een liefdesliedje over paarden en zeugen geschreven. Waar ik voor de rest nog veel naar luister is 'Martin & Me', die solo-plaat van John Mascis van Dinosaur Jr., veel beter dan de cd-versie. Maar snuister gerust zelf.»

Veto: Welke invloed heeft dit op je eigen muziek?

Trouvé: «Heel veel. Als je muziek hoort die redelijk perfect is leg je zelf de lid direct hoger. Dat lukt dan wel niet, maar ja. Soms merk je dat een zanglijn heel erg lijkt op een zanglijn van iemand anders, en ook met de klank is dat soms het geval.»

Veto: Ik zie hier zelfs 'Zooropa' van U2 in je cd-rek staan.

Trouvé: «Ja, maar dat was een kadootje van de platenfirma: Daar staan wel een paar goeie dingen op, zoals 'Numb'. Wat ik van hun nieuwe gehoord heb daarentegen is maar slappe kak. Vooral na al die persheisa vind ik het wat teleurstellend, hun sound is helemaal niet zo zwaar veranderd.»

Veto: (ontdekt een lading strips) Zijn strips ook belangrijk als inspiratiebron voor je tekeningen of zelfs voor de muziek?

Trouvé: «Vroeger kocht ik veel strips, maar tegenwoordig niet meer. Kwa tekenen ben ik veel meer beïnvloed door stripverhalen dan door... kunst. Er is trouwens bitter weinig dat ik echt goed vind. Tekenen en muziek zijn voor mij komplementair en gaan over dezelfde dingen: contactgestoordheid, paranoia, onmogelijke liedes. (wijst op een fles met het veelzeggende naamwoord 'schoft van het jaar 1997') Kijk, dat is nog zo'n erfenis van mijn liefdesleven. Mijn vorige vriendin heeft mij serieus zitten gehad, en toen heb ik maar besloten om een echte schoft te worden. Dat is blijkbaar te goed gelukt, waardoor de volgende relatie een nogal onomkeerbare wending heeft genomen. (laat een paar schilderijen zien) Ge ziet, enig zelfmedelijden is mij niet vreemd. Ik vind het leven nogal veel informatie om te verwerken.»

Veto: Als je veel toert kom je wel veel tegen, zeker.

Trouvé: «Dat kun je vergeten. Als je veel toert, kom je konsertzalen tegen die er allemaal hetzelfde uitzien, je wacht op het eten, op het optreden, en van de stad zie je eigenlijk nooit een reet. dEUS toert nu in Amerika, en daar was ik wel graag geweest,

(foto Ann Bries)

Een kunstwerk van Rudy Trouvé

Premature puttifikatie

en verhaaltje van 'Armure Des Conçonnéades Nocturnes', een hond die zich al terug beter voelt en lachend zijn bakje leeg eet.

Toen grootmoeder op sterven lag, was dit geen prettig zicht. Omdat mijn ouders het niet oopruim vonden dat ze thuis, op haar eenzame overleed, hadden ze haar bij ons ingekwartierd. Dat vond ik nog onprettiger want uiteraard werd ze bij gebrek aan beter in mijn bed gedumpt. Het indrukwekkende konglomeraat doorligwonden werd het centrum van ons bestaan. Met haar onophoudelijk gerochel en haar schijnbaar onstoppable ekskreties eiste ze ons aller aandacht op, tot de honds toe, die op onbewaakte ogenblikken etter uit open wonden likte.

Ik haalde honden. Ze likten etter uit open wonden van stervende grootmoeders en dan word ik wakker in de zetel omdat ik iets nats voel op mijn gezicht. Maar ik had het over grootmoeder. Een beurtrol was opgesteld om haar karkas te wassen en in te talken. Omdraaien, ze woog bijna niets, wassen, talk, omdraaien, even kijken of ze nog ademde. Pech! Ze ademde nog. Wassen, talk. En door dit alles heen bleef ze glazig naar de binnenzijde van haar oogbolben staren. Eeuwig reutelend. Een morbied orgasme simulerend.

Een gewelddadige dood is een zegen, geloof me. Zeer te verkiezen boven een einde waarbij je sellen met steeds toenemende aantallen besluiten terug een onafhankelijk leven te leiden in een soort van "back-to-de-oersoep-welnschmerz", weg van dit gepolueerd knekelveld met zijn slecht opgespan-

de slaapkamer. Een onmogelijke zaak vermits grootmoeder alleen was en zij in haar tijdloze verankering op de drempel van de paradijselijke ontbinding niet langer geacht werd ook maar enige beweging te maken. We gingen kijken. Haar bed was leeg. En grootmoeder, oma, als een reusachtige, uitgedroogde mot, flapperde met haar twee vleugels tegen het plafond. Haar ogen waren leeg. Ik bedoel, je zag enkel het wit van haar ogen en er klonk een onaards, een huiveringwekkend gekreun uit haar open keelholte. Dood was ze. Dood!

Ik herkende meteen de uitdrukking van de dood. Dat uitstralingloze waardoor men elk lijk kan onderscheiden van een slapende, al zag ik deze toestand voor het eerst. En haar vleugels waren wit. Engelen-vleugels! Ik zweer het je. Engelenvleugels! Kan je je dat voorstellen, die vlekkeloze, sneeuwwitte vleugels met daaraan die grijze, gevlekte zak met knekels? Natuurlijk niet! Dat kan niemand! Alleen ik kan dat want ik heb het gezien.

We hebben haar dan gevangen met een touw en vastgebonden op bed, zodat ze niet meer zou vliegen, want dat vonden we toch maar een weinig respectabele activiteit voor een ontslapen dame. Het was moeilijk. De vleugels flapten wild. En ondertussen kon je voelen dat oma al stijf werd. En er kwam een vreselijke, rotte stank uit haar longen toen we het touw aansnoerden. Ik heb toen gekost en ik was niet de enige. Moeder was boos omdat ik het laken bevulde. De truit! Alles was al smerig.

"En haal de priester, haal de priester! Nul!"

"Maar ik stink! Men zal me nakijken. Men zal me nakijken, moeder."

"Nul Nununul!" gilde ze hysterisch.

Ze verloor haar zinnen. Maar deden we dat niet allemaal op die moment?

En ik liep over de straat en natuurlijk keek men mij na. Die vreemde jongen van die vreemde familie met zijn trui vol kots en stinken dat hij deed. En wat een zot gezicht! Wat hebben we gelachen! Er is wel altijd wát met die familie. Ze moesten eens weten.

En de priester, hij deed alsof dat allemaal normaal was. "Tja! Een typisch geval van premature puttifikatie. Valt wel meer voor de laatste tijd. Niets om je zorgen over te maken. Ik zal haar de laatste zegen geven. En dan... Deze reis moet ze maken." Zijn stem klonk zacht, troostend, begrijpend.

"Maak haar los. Zet het raam open."
"Maar priester. En de begrafenis? Wat

zal de familie zeggen? Geen dooie, geen feest. De schande! Bespaar ons de schande, priester." Moeders ogen rolden in hun oog-

woorden klanken yatan.
Deze tekst verscheen reeds in het literaire tijdschrift 'Zulma'.

Porno van Uranus

Ze was er klaar voor. Arlaer kon het voelen maar bovenal kon hij het zien. Haar eksoslakken, als twee rozenknopjes bovenop een aardbei, waren groen en gezwollen en verspreidden de onmiskenbare eksogeur die echte mannen als Arlaer tot waanzin drevren. Hij voelde zijn giek schuimen en rukte het aalvliesje met een krachtig gebaar weg waardoor een miriade aan slorbolben zich als een kringelende parelketen rond zijn gewillig slachtoffer wikkeld. Murskball piepte en kronkelde van de hete spanning die zich in haar tot barstens toe gevulde moema opstapelde. De moema trilde als een angstige tinkel, overgeleverd aan de woede van een bronstige tindhaahl met opgerichte duodwalm. Langzaam streelde Arlaer over Murskballis lillende fnuiken, heen en weer, heen en weer. Hij voelde hoe het vocht zich onder de oppervlakte opstapelde.

"Nul!", piepte Murskball, "Praai mijn lurven met je gok! Grijp ondertussen mijn moema en plooi ze!"

Door Foob

Een bepaald soort kenner zal bij de naam Foob spontaan denken aan de stripteke-naar die meetekende aan het album 'Fin de semaine'. Dat verscheen vorige maand ter ere van het eenjarig bestaan van de Leuvense stripwinkel Het Besloten Land. Foob is naast tekenaar achter ook schrijver van kortverhalen, zoals op deze pagina afdoende bewezen wordt. Voor wie de smaak te pakken heeft is er nu ook een mooie cd-rom geperst, propvol ongeenssureerde verhalen en tekeningen van Foob. Het schitterende schijfje is te koop bij het Besloten land.

Dit was meer dan Arlaer had gehoopt. Plots begreep hij wat hem te doen stond en als een echte man stevende hij onvervaard op zijn doel af. De moema moest het ongeden! Hij greep ze vast achter de twee voornaeden en gebruikte al zijn manlijke kracht om de slur te sperren. De buitenknobbels van zijn dwalm prikkelden Murskballis guichje tot het uiterste. Twee nieuwe guikstammen ontsprongen onmiddellijk en slingerden zich als hongerige zee-kwakken rond de voorste drie loten en perste ze samen tot een harde, pulserende knobbel terwijl ze de onderkant ervan in een hels ritme op en neer pagaade. Voor Arlaer het besefte begaf zijn gok het met een luide knal. In een laatste sluipstreek plooidde hij de moema en bracht de fnuiken naar zijn slorbolben.

"Ik praai! Ik praai de moema in het vocht van een rijpe gakraat!" brulde hij nu bloedgeil. "Nog! Zeg nog zulke dingen!", piepte zij.

"Ik lijm twee van je guikstammen aan een paal en sla erop met een zweeppje terwijl ik met mijn dwalm achter je eksoslakken streef."

"Stop! Stop! Ik kan niet meer!" smeekte Murskball maar Arlaer was onvermurwbaar: "Ik vang je fnuiken in een wurger en gooi ze wild naar achter!"

De moema barstte open. Een hels geluid bewoog Arlaer's trilgewrichten. Samen kolkten ze hun ekstrakties in de tussenklier en vervloeden hun ebbingens langs de zijkanalen die schuimden van plezier.

"Dat was goed!", zei Murskball enige tijd later terwijl beiden voldaan een kinkstokje deden. "maar aan dat stukje met die rijpe gakraat hou ik je nog."

nen kansva waarop een hyperrealist een onderaanzicht van de maan schilderde. Zeer te verkiezen. Maar ik heb u nog niets ongewoons verteld. Een respectabel percentage van de wereldbevolking gaat er nu eenmaal op een dergelijke, niet fel entertainende wijze aan. Neen, het ongewone is het volgende.

Op een avond hoorden we gebonk op

Hans en Griet (het ware verhaal)

Toen Hans en Grietje door het woud liepen, in het gezelschap van hun bedroefde vader, wist Grietje dat het de bedoeling was dat ze in dit donkere, angstaanjagende bos zouden worden achtergelaten. Grietje, die niet van gisteren was, zei tegen haar serberaal belast broertje dat hij steentjes moest smijten, opdat ze later de weg zouden terugvinden. Hans deed wat hem gevraagd werd en raapte af en toe een steentje op om het daarna zo hard mogelijk weg te werpen.

Zo kwam het dat Hans en Grietje in het donkere bos achter bleven. En wat kregen ze een honger. Ze werden steeds hongerder en het werd ook steeds donkerder. Maar toen zagen ze een huisje en O! wonder, het was een huisje van koekjes, taartjes,

en zakken chips. Ze begonnen van het lekkers te snoepen maar toen hoorden ze een vreemde stem.

"Hoor, wie knabbelt daar aan mijn huisje?"

"Het is de wind maar," zei Grietje.

"Bullshit!" antwoordde de stem en er bleek een oude dame aan vast te hangen. Ze stak nu haar lange haakneus door de deuropening.

"Kom toch binnen, kinderen," sprak ze, een uitnodigend gebaar makend naar het gezellige, degusteerbare interieur.

Maar zodra de kinderen binnen waren traptten ze in een val. Een oneetbare, stalen kooi viel over hun hoolden en ze zaten gevangen. De hieropvolgende dagen kregen de kinderen alleen maar hamburgers te

eten en ze werden steeds vetter. Dan zei de heks, die een beetje bijziend was, "Ik denk dat jullie nu vet genoeg zijn om op te eten. Laat me eens aan jullie vingertjes voelen."

Ja. Het was waar. Ze waren vet geworden. Hun vingertjes waren net worstjes. Grietje zocht dus naar een kippenbeentje, zonder resultaat. Wat nu gedaan, dacht Grietje koortsachtig. Maar toen kreeg ze een idee en ze fluisterde in Hans' oor dat hij zijn orgaanje moest laten voelen. Hans deed aldus en stak zijn orgaanje door de tralies. Maar toen de heks voelde of haar maaltijd al vet genoeg was kreeg Hans plots een probleem.

"Jaaa, vetter dan ik dacht!" kraste ze verrukt en ze nam het hakbijl en spleet de kindjes hun schedeltjes.

Thuishaven van de cyberlezer

De centrale openbare bibliotheek van de stad Leuven vond in 1937 een geïmproviseerd onderkomen in het voormalige Vicuscollege in de Vanderkelenstraat. Zestig jaar later zitten ze daar nog. Bijkomende diensten moesten noodgedwongen ondergebracht worden in andere lokalen, her en der verspreid over de stad. Ook het stadsarchief, weggepropt op de zolder van het stadhuis, barst al jaren uit zijn voegen. Er is dus een probleem. Iedereen is het erover eens dat Leuven snakt naar een groot multifunktioneel gebouw waarin zowel bibliotheek als archief kunnen in ondergebracht worden, en waar ook plaats is voor extra kulturele activiteiten. Het lodderig oog van de Leuvense burgervaderen dwaalde over de stad en viel neer op het Rito, gelegen aan de Rijsschoolstraat. Nu is het Rito niet zomaar een gebouw, maar één van de weinige Belgische bouwkundige realisaties van Henry van de Velde (1863-1957), coryfee van het modernisme, een naam die in het buitenland evenveel eerbied afdwingt als die van Victor Horta.

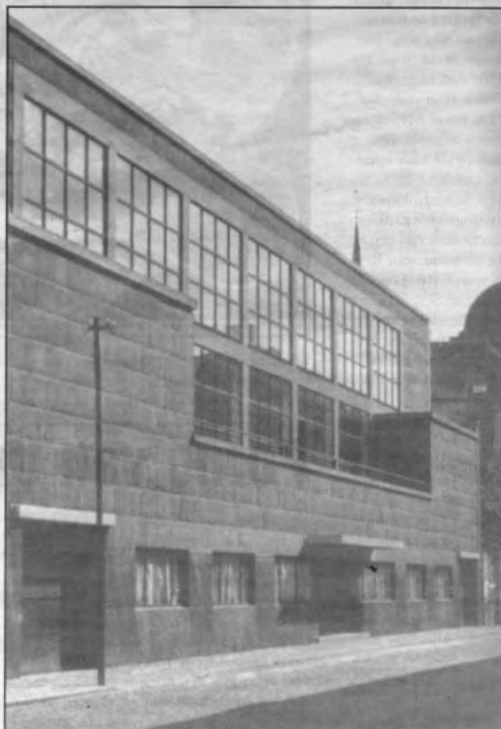

Foto uit een dik boek

gebouw, dat sinds 1984 leegstaat. Zo is de draagkracht van de betonnen constructie absoluut onvoldoende, en wordt de inwendige structuur van het gebouw — noodge-

dwongen, om te voldoen aan de huidige noden — volledig afgebroken en weer gereconstrueerd. Dat betekent dat ook de glazen binnenwanden, die het schoolgebouw haar transparante karakter verleenden, moeten worden uitgebroken. Een gedeelte zal herbruikt worden bij de reconstructie, als voorbeeld van hoe het oorspronkelijk was. De meeste glazen wanden zullen echter plaats ruimen voor tussenmuren. Hierbij moet er wel een onderscheid gemaakt worden tussen de straatvleugels langs de Diestse- en Rijsschoolstraat enerzijds, en de dwarsvleugel die de vorige twee verbindt anderzijds. In het gedeelte langs de Rijsschoolstraat, dat beschermd is als stadsgezicht, worden zoveel mogelijk originele elementen — vloeren en tussenwanden — behouden. De betonnen draagstructuur wordt daar ver-

stevigd met metalen balken. In het tussengedeelte wordt alles gereconstrueerd, omwille van het feit dat de bibliotheek en het archief hier hun onderkomen zullen vinden. Het gewicht van de boeken kon immers onmogelijk door de huidige constructie gedragen worden. De vleugel langs de Diestsestraat wordt deels gesloopt. In het nieuw te bouwen gedeelte van een kafetaria voorzien worden, op de plaats van het huidige (niet oorspronkelijk) sanitair. Professor Luc Verpoet van het departement Architectuur, Stedebouw en Ruimtelijke Ordening heeft er een goed oog in: "Het is onvermijdelijk dat een deel van het gebouw gereconstrueerd moet worden. Vijftig jaar oud beton is nu eenmaal een kwalitatief ondermaats produkt, vergeleken met de huidige produktkwaliteit. In de monumentenzorg beweegt er trouwens zeer veel wat een tiental jaar geleden kwa reconstructie niet zou gekund hebben, wordt vandaag de dag als realistisch, haalbaar en zelfs wenselijk beschouwd, omdat het nu eenmaal beter is van een gebouw op een verantwoorde wijze te reconstrueren dan het te laten verkommeren." Tegen 1998 zou de restauratie/reconstructie een feit moeten zijn.

Ann Bries
Benny Debruyne

In 1935 aanvaardde Van de Velde van het Leuvense stadsbestuur de opdracht om een nieuwe Technische School, het Rijksinstituut voor Technisch Onderwijs (Rito) te ontwerpen, in 1942 was het gebouw af. In 1984 verliet het Rito de Rijsschoolstraat, het gebouw kwam leeg te staan en verkommerde tot een verlepte betonnen bloem. Na veel vijven en zessen en na het organiseren van een internationale petitie werden de straatgevels van het gebouw beschermd als monument en het hele gebouw als stadsgezicht.

Nu is 368.264.710 frank uitgetrokken om het gebouw te renoveren en aan te passen aan zijn nieuwe functies. De eer komt toe aan de internationaal gereputeerde Antwerpse architect Georges Baines, die al ervaring heeft met restauraties van gebouwen van Van de Velde. Het is onontbeerlijk een nieuwe functie te vinden voor een dergelijk gebouw — funkteloosheid is al te vaak de voorbode van verkrotting. Een nieuwe functie brengt nieuwe eisen en dus aanpassingen met zich mee. De grens tussen de aanpassing aan nieuwe behoeften en het vernietigen van het authentieke karakter van het gebouw is evenwel vlug overschreden. Het inpassen van een bibliotheek in dit luchtige schoolgebouw lijkt echter een zeer goede zaak, aangezien deze nieuwe functie eenzelfde ruimtelijke openheid als het gebouw zelf draagt.

Wat zijn die nieuwe behoeften dan? In eerste instantie wordt natuurlijk gedacht aan de gebruiker. De nodige ruimte om tentoonstellingen te organiseren en een praathoeke te installeren is er nu wel. Binnen twee jaar zou er ook een cyberkafee of een leeskafe moeten zijn. De bedoeling is het imago van de bibliotheek van een dorre alfaalplaats van boeken te hertekenen tot het beeld van een gezellige ontmoetingsplaats waar je aan alle mogelijke informatie kunt raken. Het informatieve karakter is de ware reden waarom het stadsarchief en de bibliotheek worden samengesmolten: "de uitdaging bestaat erin hun traditionele taken te herscheppen in een compleet nieuwe omgeving", aldus de perstekst. Het nieuwe gebouw wordt de thuishaven van "de zoekende lezer, voor delezende zoeker, die geïnteresseerd is in wat zich, gisteren en vandaag, in de wijde wereld van en rond Leuven afspeelt". Het nieuwe gebouw moet een knooppunt worden, vandaar dat er ook veel energie wordt gestoken in de automatisering van het bibliotheeknetwerk.

Al deze vernieuwingen hebben verstrekkende gevolgen voor het geteisterde

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

Horizontaal — 1 Welriekende harsoort — Belgische rivier 2 Hevige wervelwind — Overdreven voorliefde 3 Zeezoogdier — Vaartuig — Griekse letter 4 Muzieknoot — Brunselse gemeente 5 De oudste van een groep personen — Griekse godin 6 Plaatsje nabij Diksmuide — Nederlandse stad 7 Levendig — Zangnoot 8 Kenteken op Belgische vliegtuigen — Opstootje — Godin van de blinde drift 9 Beentje van een vis — Plezier 10 Huidverdikking — Riviervis.

Vertikaal — 1 Boom — Venetiaanse hertog 2 Zedelijk — Europese munt 3 Mannelijk dier — Kledingstuk — Reeds 4 Loofboom — Grondtoon — Kleine uitwas op de huid 5 Misdienaar 6 Stiekelvinnige trekvis 7 Japanse drank — Pers. vnw. — Familiedid 8 Meisjesnaam — Deel van een stengel — Vogel 9 Lichaamsdeel — Weekdier 10 Jonge vrouw — Het negatieve als zodanig.

Door Filip De Keukeleere

kolofoon

Veto
 's Meelersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016/22 44 38
 Fax 016/22 01 03

Jaargang 23
Nummer 30
12 mei 1997

Ver. uitg.: Ann Bries
Hoofredaktie: Benny Debruyne
Redaktiesekretaris: Ann Bries

Redaktie: Dirk Bernard, Bart Eeckhout, Martijn Graumans

Doka: Dirk 'Engelbert Humperdinck' Bernard, Ann 'Annie Lennox' Bries, Joost 'Bill Janovitz' Helsen, Jeroen 'Marc Bolan' Lissens, Ivan 'Bing Crosby' Put

Medewerkers: Axel 'Billy Corgan' Aerden, Katrien 'Sade' Darraas, Joris 'Beck' Janssens, Henk 'Neil Diamond' Neuckermans, Olivier 'Johnny Halliday' Remy, Pieter 'Richard Clayderman' Van Heck, Mieke 'Pamela Anderson' Van Thielen

Layout en vormgeving: Diemar 'Guido Belcanto' Bosmans, Ann 'Spice Girl' Bries, Benny 'Etienne De Crécy' Debruyne, Bart 'Louis Neefs' Eeckhout, Martijn 'Tom Waits' Graumans, Joris 'het Vlaams Nationaal Zangfeest' Janssens, Henk 'Mong' Neuckermans, Rut 'Ann Christy' Reynaerts

Dtp: Filip 'Gary Oldman' De Keukeleere, Michaël 'Claude François' Simonis, Hans 'Freddy Mercury' Vandenabeele

Cartoons: Steven 'Mike Flowers' De Rie, Henk 'Weird Al Jankovich' Neuckermans

Spelling: Filip 'Wesley Willis' De Keukeleere, Bart 'Frank Sinatra' Eeckhout

Eindredaktie: Ann 'Tina Turner' Bries, Benny 'Jamiroquai' Debruyne en een kleintje Martijn 'Prince' Graumans

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
 Alfaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Artoos (Kampenhout)

Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
 iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

zoekertjes

✓ You can walk with your head in the clouds, but the world is down at your shoes! Nick Slaughter
 ✓ Help, iedereen kent mijn echte naam. Clyde.
 ✓ To all of you: so long, farewell! Bonnie and Clyde.
 ✓ Wie heeft er op woensdag 7 mei een ring gevonden op of rond de fakulteit Sociale Wetenschappen? Laat me aub iets weten. An Michiels, Vlamingenstraat 26. Tel. thuis 53.21.10.
 ✓ Help! Iedereen kent mijn echte naam. Clyde.
 ✓ Nogmaals smakelijk eten Pati-Pati. Clyde.
 ✓ LBK zoekt een persoon, 1m90 groot, met lang blond haar. Deze heeft vernielingen aangebracht in Heverlee en zo de goede verhouding met de burens van de Gnorgl verpest.
 ✓ Zeg es Polle, hoe zit het nu met dienen E-mail? De roze pampier.
 ✓ Magpie Vlam, Duitsland wacht, stel ze niet teleur. En ons ook niet: aaf wiedersehen.
 ✓ Does any one know what the problem is?
 ✓ Bert, dat van uw fiets is nog maar een op-

warmer. Het serieuze werk komt eraan. The Giant Killer.
 ✓ Boertje (oeps, r vergeten), bedankt voor uwen Van Gogh. Ikke.
 ✓ Bonnie, ge moogt kiezen hoe zacht een zachteardige invloed is (messen e.d. kunnen daar ook bij horen). Ikke.
 ✓ Bonnie, gelieve echter geen virussen in te zetten, want die krijg ik dan weer over. Ikke.
 ✓ Technokoer, waar was je op je eigen afterparty? Garfield.
 ✓ Ik wens iedereen die vandaag (nog) niet verjaart een gelukkige onjaardag, vooral de Prunus Serrulata! Ikke.
 ✓ De dood is de mogelijkheid van verdere mogelijkheden.
 ✓ Pieter, ge kunt misschien het nieuwsgierig aagje zijn. Ikke.

✓ Voor al uw tikwerk, snel, goedkoop en vak-kundig. Tel. 20.56.26.
 ✓ De Leo is dood, leve de Leo.
 ✓ "Wie ooit een boompje heeft geplant, heeft niet tevergeefs geleefd" zei Luther.
 ✓ Aan Robin Hood: stinkende gouwe (met ou) heet Chelidonium Majus. Nogmaals bedankt, Clyde. (of zowiet, Ikke)
 ✓ Anyone know why this is the case?
 ✓ Boeboe die de godganse dag Garfield loopt te bemoeieren. Steggie die "van kever speelt" (met zijn zus dan nog wel), Technokoer die direkt "nurse" gilt bij de minste blaar.
 Bert die zijn fiets in tweeën "fiëst", Koekoek...jah, Koekoek! K4 waar is jullie nivo? De ondertekenaar (de persoon die dit alles verdraagt) laat weten dat hij nivo's verzamelt op zijn kot. Gelieve er enkele af te halen.
 ✓ Dagschotel? Gemeenteraad met rijst.
 ✓ Seminarist tot in de kist.
 ✓ Aan Dynamo-gaand Leuven: veel regenpret.
 ✓ Aan de rest: metal up your ass.
 ✓ Laatse kans: 200% afslag op knappe X met blonde lokken in 'The Real Hero', Diestsestraat 232.

Het Besloten Land
trading cards

verzamel ze!

D.I.Y. CARD 2

neuzen:

ogen:

monden:

oren:

arceringen:

tekstballon

STRIPS ☆ COMICS ☆ COOL MEDIA
 Parijsstr. 16 → Tel. 22.58.40

agenda & ad valvas

MAANDAG

18.00 u **PERFORMANCE** Toonmoment door studenten van het 'Performance Education Program', in de Zuilenzaal, Arenberg-instituut, Naamsestraat 96, toeg. gratis, org. Stuc, res. 20.81.33.
 20.00 u **VERGADERING** Info-avond 'Naar een algemene staking', in AV 91.12, org. Militant Links i.s.m. ALS.
 20.00 u **VERGADERING** Spaghetti-entjeje.

ingang Domus Tiensestraat, org. Het goede spoor.
 21.00 u **PERFORMANCE** Toonmoment door studenten van het 'Performance Education Program', in de Zuilenzaal, Arenberg-instituut, Naamsestraat 96, toeg. gratis, org. Stuc, res. 20.81.33.

DINSDAG

20.30 u **TEATER** De Vereniging speelt 'De

vliegenier', in Vlamingenstraat 83, toeg. 300/200 org. Stuc, info 20.81.33.

Stadschouwburg, toeg. 400, org. KC Leuven, info en res. 22.21.13.

WOENSDAG

14.00 u **FILM** 'Het meisje met het rode haar' (1981) van Ben Verbong met Renée Soutendijk en Peter Tuinman, in Vlaams Filmmuseum en -Archief, toeg. 50/30/20, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
 20.00 u **FILM** 'Het meisje met het rode haar' (1981) van Ben Verbong met Renée Soutendijk en Peter Tuinman, in Vlaams Filmmuseum en -Archief, toeg. 50/30/20, org. Vlaams Filmmuseum en -Archief.
 20.00 u **TEATER** 'Raket naar de maan' (1938) van Clifford Odets door Teater Malpertuis, in

DONDERDAG

20.00 u **DEBAT** Over het wel en wee van lesbische relaties. Een levendige uitwisseling over de mogelijkheden, uitdagingen én valkuilen, met begeleiding van Mips Meyntjens, in KC Romaanse Poort, org. Labyrint.
 20.30 u **TEATER** 't Stuk dat ... stuk is' door Nieuw West, in Stuczaal, toeg. 300/200, org. Stuc, info 20.81.33.

ZATERDAG

21.00 u **FUIF** Lesbienneuf, in de Blauwe Kater, Hallengang 1, org. Labyrint.

HE.. IK GEBRUIK
GEWOON MIJN
PERSVRIJHEID..

CRIMEN

• Themamaand: studeren dat de stukken eraf vliegen.

NFK

• 15/05 om 17.00 u: 'Ik-zou-mijn-thesis-vandaag-hebben-moeten-indienen-reflektiemoment, in het sekretariaat HIW.

PIETER

• tot 22/05 om 00.00 u: tesis schrijven (of toch proberen).

VRG

• 15/05 om 22.00 u: Flexibility geeft gratis vat in Huis der Rechten.

VTK

• 12/05 om 20.30 u: Zwanzang in Waalberg.

Tiensestraat 88
 3000 LEUVEN
 Tel.: 016 / 23 70 02
 Fax: 016 / 23 96 76
 Maan. tot Vrij.: 9 tot 19 uur
 Zat.: gesloten

Tiensestraat 118
 3000 LEUVEN
 Tel.: 016 / 23 70 30
 Tax: 016 / 23 34 31
 Maan. tot Don.: 9.00 tot 22.00 uur
 Vrij.: 9.00 tot 20.00 uur
 Zater.: 10.00 tot 17.00 uur

WANNEER DE NOOD HET HOOGST IS
 IS ECO-COPY NABIJ...

- LANGER OPEN
- ALLE TYPE INBINDINGEN
- UITPRINTEN VAN DISKETTE (ook vanaf Zip-drive)
- KLEUREN KOPIËN
- PANIEK KOPIËN
Thesis in 4 uur (mits toeslag)

Zita Swoon illustreert de stomme film

“Nu kan je tenminste muziek maken, want de mensen zijn stil”

(foto Ann Bries)

Zita Swoon is voor muzikaal alerte medemensen al een tijdje geen onbekende meer. De vroegere Moondog Jr — een creatie van Stef Kamil Carlens, die daarvoor opstapte bij dEUS — werd omgedoopt tot Zita Swoon en is sinds vorig jaar op toernee met een nieuw project. De groep schreef en speelt nu de score bij 'Sunrise' (1927), een stomme film uit het repertoire van Wilhelm Friedrich Murnau, die een mondiale cultstatus verwierf met 'Nosferatu, eine Symphonie des Grauens' (1922). In tegenstelling tot die experimenteel-ekspressionistische, uitgepuurde film is 'Sunrise' een zeer klassieke film met een kameravering die het menselijk standpunt sterk benadrukt. Een klassiek liefdesverhaal wordt geprojecteerd tegen de achtergrond van de moderne grootstad: toen een nieuw fenomeen, nu haast alledaagse kost. Op 28 mei wordt deze film, begeleid door de live muziek van Zita Swoon, in Leuven vertoond.

Een zichtbaar vermoede Stef Kamil Carlens — bijgestaan door vriendin Laurence en een kom groentesoep — over inspiratie, muzikale ambities, Tom Waits, Yoko Ono, Beck, songteksten en kunst met grote K. **Veto:** Volgens Tom Barman roept de nieuwe groepsnaam het beeld op van een cd met een zakje tofu dat je er gratis bijkrijgt. Maar wat betekent het eigenlijk?

Stef Kamil Carlens: «Ja, dat van den Tommie was wel grappig. Zita Swoon betekent 'de gelukkige snelle die hevig verlangt'. 'Zita' is oudgrieks. Swoon is Engels. Ik had mijn hart verpand aan de naam Moondog Jr., en ik vind het heel jammer dat we die moesten veranderen. 'Zita Swoon' heeft voor mij niet echt een speciale betekenis, maar dat komt nog wel. De naam van een groep staat voor een aantal nummers, en muzikanten die samenwerken.»

Veto: Zoals schoenen die nog ingelopen moeten worden.

Carlens: «Als ge wilt.»

Veto: Hebben jullie alle muziek speciaal voor de film geschreven of reeds bestaande stukken gebruikt?

Carlens: «We hebben eerst de film gezien en zijn dan met een aantal mensen samengekomen voor de muziek. Sommigen hadden nog wel wat liggen, muziek zonder duidelijke bestemming, als telefoonkrabbels. Daar hebben we wat van gebruikt in de film. Andere muziek was echt geïnspireerd op de film, soms schreven we tijdens het kijken. Maar het is ook altijd de bedoeling geweest dat de muziek op zichzelf zou staan. Anders zou het nogal zonde zijn.»

Liefdesverhaal

Veto: Deze toernee speelt zich niet meer in concertzalen af, maar in kulturele centra. Hoe bevalt dat?

Carlens: «Ik vind dat veel gezanter, daar kan je tenminste muziek maken want de mensen zijn stil. Gisteren speelden we in de Paradiso in Amsterdam, en dat is wel een echte rockzaal. Maar we hadden stoelen gezet en het publiek luisterde en keek naar de film. Soms letten we daar zelf niet meer op, want wij hebben die film al honderd keer gezien, maar voor de mensen is het de eerste keer.»

Veto: Waarom hebben jullie gekozen om muziek te maken bij 'Sunrise'?

Carlens: «Er zijn ons een paar films voorgesteld, waaruit 'Sunrise' ons het meest aansprak. Het is gewoon een goed liefdesverhaal, heel ongekunsteld. Die film is zo menselijk dat het bijna bevreemdend overkomt.»

Veto: Welke zijn jouw favorieten van dit moment?

Carlens: «Ik heb net wat platen gekocht waaronder 'Double Fantasy' van John Lennon & Yoko Ono.»

Veto: Heeft de muziek die je beluistert invloed op je eigen werk? Op sommige nummers lijkt het wel of je Tom Waits gesampled hebt.

Carlens: «Vroeger wel, dan had je zo'n nieuw nummer waar je keihard op kon kicken. Dan dacht ik soms van 'die mens wil ik wel zijn'. Dat had ik ook met boeken, een boek kon dan mijn nieuwe bijbel worden. Met muziek noemen wij dat 'vocal sampling' — den Tommie heeft dat uitgevonden — en dat heb ik wel met Tom Waits. Je doet dat dan niet zo bewust, maar het woord valt dan wel, zoals 'I skipped the part about love' in het nummer 'Via'. Niet

dat ik dat nu probeer te vermijden of zo, maar het speelt gewoon niet meer zo sterk. Ik gebruik mijn 'Tom Waitsstem', maar ik heb daarnaast nog andere 'stemmen', andere manieren van zingen.»

Veto: Hoe zwaar weegt de dEUS-erfenis door in de vergelijkingen die met je eigen werk gemaakt worden?

Carlens: «Dat weegt helemaal niet zwaar, tenzij als dEUS een heel slechte plaat zou maken, maar die kans is heel klein. Ik voel mij nog altijd niet helemaal los van dEUS. Gisteren deed ik samen met de Klaas een interview voor 'Oor', en die gast vroeg ons hetzelfde. Nu, op dit moment is er maar één nummer van dEUS waar ik niet aan meegeschreven heb. Aan al de rest heb ik meegewerkt, dus... Voor de Rudy is dat iets anders, die staat al één plaat achter. Hij zag het werk al niet meer zitten toen hij er nog in zat, en had zijn vertrek ook al een jaar op voorhand aan ons aangekondigd. We hebben dat dan stilgehouden, want we hadden nog heel veel optredens op het programma. En als een gentleman — wat de Rudy toch eigenlijk wel is — heeft hij dat gewoon afgewerkt. Bij mij was dat anders, dEUS neemt al je tijd in beslag, en ik wilde meer energie besteden aan mijn eigen groepjes.»

Veto: Wat maakt muziek precies goed?

Carlens: «Soul. In alles: films, boeken, muziek. Je kan niet uitleggen wat dat precies is. Ik denk ook dat heel slechte muziek met goeie teksten nog wel kan, maar omgekeerd niet. Behalve dan misschien de Red Hot Chili Peppers.»

Veto: Hoe schrijf je dan goede songteksten? 't Is uiteindelijk toch een beetje als poëzie: iets in een korte tijdsruimte samenballen.

Carlens: «Ik heb nooit spijt van iets dat ik ooit gedaan heb. Dat zou ik vreselijk vinden. Je hebt natuurlijk wel een soort van naïviteit die je stilaan verliest. Je wereldbeeld wordt gekoncentreerder.»

Veto: Met wie zou je wel eens willen samenwerken?

Carlens: «Ah, met Beck.»

Veto: Wij ook.

Carlens: «Ik heb dat gisterenavond besloten. Of met Mark Sandman. Die had bijna nog 'In a Bar, under the Sea' geproduceerd. Maar eigenlijk wil ik met niemand samenwerken. Wij hebben een heel goeie groep.

Ik ga wel een duet zingen met Tom Barman op de volgende plaat. Maar dan moet één van ons dat nog schrijven, natuurlijk. We hebben nog nooit samen een nummer geschreven, dan zouden we meteen keiharde ambras hebben. Eén keer hebben we dat wel geprobeerd, toen ik Tommie voor de eerste keer ontmoette. 't Ging over Hitler en over het Eta, een keislechte tekst was dat.»

Veto: Waar wil je met je muziek ooit geraken?

Carlens: «Het goeie aan muziek is, dat je nergens moet geraken. Ik wil gewoon heel mijn leven muziek blijven spelen. Maar ik wil misschien wel een beetje meer succes: meer in het buitenland, in betere zalen. Niet dat het mij tegensteekt om in het noorden van Duitsland in een klein zaaltje te spelen, maar dat mag toch ergens wel een strekdoel zijn.»

Veto: Maar je bent wel uit dEUS gestapt toen je dat aan het berekenen was.

Carlens: «Ja, maar dan had ik dat niet met mijn eigen muziek kunnen doen. We zullen dan uiteindelijk wel zien of dat een goede keuze is geweest.»

Veto: Wat zal er uiteindelijk op de grafsteen staan van Zita Swoon?

Carlens: «Alles wat ik doe is altijd veel, veel. Ik heb heel veel nodig om iets te kunnen zeggen. 't Zou uiteindelijk een soort collage worden met woorden, foto's... Die zullen dan uiteindelijk wel zeggen wat er gezegd moet worden.»

Veto: Heb je nog projecten op stapel staan?

Carlens: «We hebben ook muziek gemaakt voor 'Rosie', de eerste langspeelfilm van de Antwerpse regisseur Patrice Toye. Maar ik ben niet zo tevreden over de uiteindelijke montage van de film.»

Veto: Heb je meer vrijheid als je zo'n soundtrack maakt?

Carlens: «Nee, net veel minder. Je werkt altijd voor iemand anders. Regisseurs hebben altijd een crew van dertig mensen in dienst, die voor om het even vier werken. Ergens verwachten regisseurs dat dan ook van de komponist. Ik kan dat persoonlijk niet, ik word daar niet goed van. De filmwereld draait ook veel meer om geld dan die van de muziek. Maar ik neem voorstellen altijd wel ernstig in overweging.»

Veto: Voor welke film had je graag de muziek geschreven?

Carlens: «'Breaking the Waves'. Die film, dat's een levensvisie. Dat is groots. Er zijn een paar van die echt sublieme films. Ik weet niet of ik dat wel waard ben om dat te kunnen, hoor. Daar moet je echt wel geniaal voor zijn.»

Veto: Schat je filmmuziek dan hoger in dan gewone muziek?

Carlens: «Ja, zeker. Mijn vader heeft mij altijd geleerd dat echt grote kunst niet zo vaak gemaakt wordt. Eén keer om de honderd jaar zal veel zijn.»

Veto: Wat is dan echt grote kunst van deze eeuw?

Carlens: «Deze eeuw is er wel echt heel veel gemaakt, maar 'Breaking the Waves' hoort er wel bij. Die film was bijna een onprettige ervaring. Ik zat me daar een beetje te martelen tijdens de film, als entertainment. Het greep me te diep. Ook 'Kermis in de hel', een toneelstuk van de jonge regisseur en danser Kon Augustijnen dat ik in Rotterdam heb gezien, was van hetzelfde nivo. Die kerel is echt geniaal.»

Ann Bries
Joris Janssens

Op 28 mei om 20.00 u kan je 'Sunrise' van W.F. Murnau gaan bekijken in de stadsschouwburg. Zita Swoon zorgt live voor de muziek. Meer info bij het KC Leuven, tel. 22.21.13.

Gratis naar Zita Swoon

Wie de film 'Sunrise', begeleid door de muziek van Zita Swoon, gratis wil meemaken, kan bij Veto terecht. Wij hebben tien vrijskaarten liggen voor de liefhebbers die zich op dinsdag 13 mei tussen twee en vier met hun liefste glimlach komen aanbieden in het redaktielokaal van Veto (tanden poetsen helpt).